

യാക്കോബായക്കാർ എന്തുകൊണ്ട്
കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരണം?

ഫാദർ തോമ്മസ് വടച്ചേരി എൽ. ഡി.

MALANKARA
LIBRARY

വിഷയവിവരണി.

	പുറം.
1. മാതേന്താമ്മാശ്ശീഹാ കൊണ്ടുവന്ന വിശ്വാസം എന്തു? 1	1
2. പൌരസ്ത്യസഭ പാശ്ചാത്യസഭയോടു യോജിക്കണമോ? 10	10
3. അന്ത്യോക്യായം കിഴക്കും: മലങ്കരസഭ അന്ത്യോക്യായ്ക്കു വിധേയമല്ലേ? 15	15
4. യാക്കോബായസഭയിലേ കൂദാശകം ശരിയല്ലേ? 22	22
5. പുറജാതിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തരുതോ? 29	29
6. പണംമോഹിച്ചല്ലേ "റോമ്മാസഭ"യിൽ ചേരുന്നത്? 35	35

[വില 3 അണ.

യാക്കോബായക്കാർ എന്തുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരണം?

1930-ൽ മാർ ഇവാന്റിയോസ്, മാർ തെക്കാഫിലോസ് എന്നീ അഭിവന്ദ്യതിരുമേനികളും, പിന്നീട് മാർ സേവേരിയോസ്, മാർ ദിയസ്റ്റോറോസ് എന്നീ അഭിവന്ദ്യതിരുമേനികളും കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചതു മുതൽ കേരളത്തിലേ യാക്കോബായ, മാതോമ്മാ ആദിയായ സഭകളിൽ നിന്നു വെദികർ ഉൾപ്പെടെ നിരവധി ആളുകൾ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചുവരുന്നു. പുതുതായി ഏവിയെങ്കിലും വല്ലവരും കത്തോലിക്ക സഭാംഗങ്ങളായാൽ അകത്തോലിക്കസഭാദാസങ്ങൾ പലേതരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ജനതാമദ്ധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പുനരെടുത്തു വരുന്ന വിശ്വാസത്തെ ചഞ്ചലപ്പെടുത്തി അവർ പരിത്യജിച്ച അകത്തോലിക്കസഭകളിലേക്കു തന്നെ കഴിയുമെങ്കിൽ അവരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, പുനരെടുത്തുവരുന്ന അനുകരിച്ചു മറ്റാരും കത്തോലിക്കസഭയിലേക്കു പോകാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയത്രേ അകത്തോലിക്കസഭാദാസങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഔതുകും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ലഘുലേഖയിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഏതാനും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് അവയ്ക്കു മറുപടി പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

1. മാതോമ്മാശ്ലീഹാ കൊണ്ടുവന്ന വിശ്വാസം എന്ത്?

ക്രിസ്തപണ്ടം 52-ൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച അതേസഭയിലും അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ കൊണ്ടുവന്ന അതേവിശ്വാസത്തിലുമാണു തങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതെന്നു കേരളത്തിലേ കത്തോലിക്കരും, തൃശ്ശൂരുള്ള നെസ്തോറിയരും (സുറായികൾ), യാക്കോബായക്കാരും, നവീകരണക്കാർ അഥ

വാ മാതേന്താമ്മാക്കാരും അഭിമാനപൂർവ്വം ലാഭത്തുവരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സഭകളുടെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ സർവ്വപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും ഇവ തമ്മിൽ ഭിന്നതയുള്ളതായും, ചില കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഉദാഹരണമായി ഈ സഭകളിൽ ഓരോന്നും ഇതരസഭകളെ മുടക്കപ്പെട്ട സഭകളോ അഥവാ അബലോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സഭകളോ ആയി പരിഗണിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ഒരു സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ മറ്റെ സഭകളിൽനിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും, ഒരു സഭക്കാർ ഇതര സഭാംഗങ്ങൾക്കു കൂദാശകൾ കൊടുക്കുന്നതും ഭയങ്കര പാപമാണെന്നു് ഈ സഭകളെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം, മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും, കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും നെസ്തോറിയൻ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവ ഭയങ്കരപാപബോധപദേശങ്ങളാണെന്നും, മനുഷ്യാവതാരംചെയ്ത ദൈവപുത്രനിൽ യഥാർത്ഥദൈവത്വവും യഥാർത്ഥമനുഷ്യത്വവുമുണ്ടെങ്കിലും ദൈവികവ്യക്തിത്വം എന്ന ഏക വ്യക്തിത്വമേ ഉള്ളുവെന്നും, സാക്ഷാൽ ദൈവവും കൂടിയായ ക്രിസ്തുവിനെ കന്യകമറിയം പ്രസവിച്ചതിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കാമെന്നും ഇതരസഭകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിനു സഭമുഴുവനിലും പരമാധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നെന്നു കത്തോലിക്കസഭയും, യാക്കോബായസഭയിലേ ഒരു വിഭാഗമായ പാത്രിയർക്കീസുകളിലും പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ യാക്കോബായസഭയിലേ മറ്റൊരു വിഭാഗമായ ഓത്തോഡോക്സുകളിലും മാതേന്താമ്മാസഭയും വി. പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു അപ്പൊസ്തോലന്മാരെല്ലാം അധികാരത്തിൽ സമന്മാരായിരുന്നെന്നു് ഉപദേശിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമി റോമ്മാമാർപ്പാപ്പായാണെന്നും, ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രാദേശികസഭകളും കത്തോലിക്കസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിലും മാർപ്പാപ്പായോടുള്ള ഐക്യത്തിലും നിൽക്കേണ്ടതാണെന്നും കത്തോലിക്കസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസു

കക്ഷിയാവട്ടെ അന്യോക്യാ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസറ
 ണ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയെന്നും, വിഭേ
 ശത്ത യാക്കോബായക്കാരും മലങ്കര യാക്കോബായക്കാരും
 ഉൾപ്പെട്ട യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരെല്ലാം ഈ യാക്കോ
 ബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നില്ക്കണമെന്നും
 പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഓർത്തോഡോക്സുകക്ഷിയും മാതേന്മാ
 ക്കാരമാകട്ടെ വി. തോമ്മാസ്റ്റീഹാ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച
 സിറോസനം സർവ്വസ്വതന്ത്രമാണെന്നും, വിഭേശത്തുള്ള മാർ
 പ്ലാപ്പായുടെയോ, ഏതെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസിന്റെയോ അ
 ധികാരത്തിന് മലങ്കരസഭ ഒരനാളും വിധേയമായിരിക്കേണ്ട
 യാതൊരാവശ്യവുമില്ലെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വി. ക്രി
 ദാശകർ ഏഴുണ്ടെന്നു കത്തോലിക്കരും, നെസ്തോറിയരും, യാ
 കോബായക്കാരും പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ മാതേന്മാക്കാർ ചി
 ല ക്രിദാശകളെ പാടെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു വി. കുർബാന
 ബലിയല്ലെന്നും, വി. കുർബാനയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാ
 ത്ഥ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ വിശ്വസിക്കാമെന്നും
 പറയുന്നു. പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞു
 പട്ടക്കാരൻ വഴിയായിട്ടു മാത്രമേ ഒറ്റമുക്കു മാമ്മോദീസാ സ്വീ
 കരിച്ചശേഷം ചെയ്ത കുറിനപാപങ്ങൾക്കു മോചനം ലഭിക്ക
 ക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നു കത്തോലിക്കരും, നെസ്തോറി
 യരും, യാക്കോബായക്കാരും നിസ്സംശയം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ
 പാപമോചനം ലഭിപ്പാൻ പട്ടക്കാരനെ ആവശ്യമില്ലെന്നും,
 പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അന്തപിച്ചാൽ മാത്രം മതിയെന്നും മാ
 തേന്മാക്കാർ ഉപദേശിക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരോടു പ്രാർത്ഥി
 ക്കുന്നതും, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നതും ഫലവ
 ത്താണെന്നു കത്തോലിക്ക, നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ
 എന്നീ സഭകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മാതേന്മാസഭ
 പഠിപ്പിക്കുന്നതു വിശുദ്ധന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു നിരർത്ഥക
 വും ദൈവനിന്ദനവുമാണെന്നും, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അപേ
 ക്ഷിക്കുന്നതു പുറജാതിമതത്തിൽ നിന്നെടുത്ത മൂഢവിശ്വാസ
 മാണെന്നും അത്രേ. ഏതായാലും ക്രിസ്തുവിൽ രണ്ടു റ്റുകതി
 ത്വമുണ്ടെന്നും അല്ല ഒന്നേയുള്ളുവെന്നും, കന്യകമറിയമിനെ
 ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും,

വി. പത്രോസിനു പരമാധികാരമുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും, മലങ്കരസഭ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിക്കു വിധേയമായിരിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ വേണ്ടെന്നും, കൂദാശകർഷ്ടങ്ങളുണ്ടെന്നും ഏഴില്ലെന്നും, വി. കുർബാന സാക്ഷാൽ ബലിയായെന്നും അല്ലെന്നും, കൂദാശചെയ്യപ്പെട്ട അപ്പവീഞ്ഞുകർഷ്ടം യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളുണ്ടെന്നും അല്ലെന്നും, പാപമോചനത്തിനു പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കൽ പാപങ്ങൾ ഏകപരായണമെന്നും വേണ്ടെന്നും, വിശുദ്ധന്മാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നതും ഫലവത്തായെന്നും അല്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ഈ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം വി. തോമ്മാസ്റ്റീറായിൽനിന്നോ, സത്യസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തിൽ നിന്നോ വന്നതല്ലെന്നു സുബുലിയുള്ള ഏവർക്കും അറിയാം. വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും, നീതിയും അനീതിയും, സത്യവും അസത്യവും, പകലും രാത്രിയും ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നതുപോലെ അത്രേ ഈ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു പറയുന്നതും. നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിലാണ് ഈ ഭിന്നതകളും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവുമെങ്കിൽ ഇവയെ വകവെക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സഭയുടെ ഭരണഘടന, ആത്മശുദ്ധീകരണമാർഗ്ഗങ്ങളായ വിശുദ്ധ കൂദാശകളുടെ സംഖ്യ, അവയുടെ ആവശ്യകത, ഫലങ്ങൾ ആദിയായ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലാണ് ഇവ നാം കർശിക്കുന്നത്. ആകയാൽ ഇന്നു കേരളത്തിലുള്ള കത്തോലിക്ക, നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, മാതേന്താമ്മാ എന്നീ സഭകളുടെയെല്ലാം സ്ഥാപകൻ വി. തോമ്മാസ്റ്റീറാ അല്ലെന്നും, ഈ സഭകളുടെ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം തോമ്മാസ്റ്റീറായിൽ നിന്നു വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും സുബുലിയുള്ള ആർക്കും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇന്നു മലങ്കരയിലുള്ള വിവിധ സഭകളിൽ ഏതാണ് വി. തോമ്മാസ്റ്റീറാ സ്ഥാപിച്ച സഭ, ഏതാണ് അപ്പോസ്തോലികകാലം തുടങ്ങിയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സഭയെന്നു നാം നല്ലതുപോലെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സഭാചരിത്രം പൊതുവെയും, മലങ്കര സഭാചരിത്രം പ്രത്യേകിച്ചും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യും പഠനം ചെയ്താൽ മാതേന്മാമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ ഏതെന്നും, അതിന്റെ വിശ്വാസം ഏതെന്നും നിഷ്പ്രയാസം ബോദ്ധ്യമാകും. ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു സഭയെ അല്ലാതെ ഒന്നിലധികം സഭകളെ ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഈ ഏക സത്യസഭയെ അപ്പൊസ്തോലന്മാർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രചരിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ഓരോസ്ഥലത്തും ഇഷ്ടാനുസരണം ഓരോ സ്വതന്ത്രസഭയെ സ്ഥാപിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. വി. പത്രോസ് ജരസലേമിലും, പിന്നീട് അന്ത്യോക്യയിലും ഒടുവിൽ റോമ്മായിലും, വി. പൌലോസ് കൊറീന്ത്, ഗാലാത്തിയാ, തെസ്സലോനിക്കാ ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിലും, വി. യോഹന്നാൻ ഏഫേസുസിലും, വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലും സ്ഥാപിച്ച സഭ ഇക്കാലത്തുള്ള നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ആദിയായ സഭകളെപ്പോലെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിലും ഭരണത്തിലും വിഭിന്നങ്ങളായ പല സ്വതന്ത്രസഭകളല്ലായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ഗുരുവായ ക്രിസ്തു സർവ്വലോകത്തിന്റെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിച്ച ആ ഏക സഭയെത്തന്നെയാണ് അപ്പൊസ്തോലന്മാർ റോമ്മായിലും, കൊറീന്തിലും, ഏഫേസുസിലും ഇൻഡ്യയിലും മറ്റു പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായി ക്രിസ്തുതന്നെ നിയമിച്ച വി. പത്രോസിന്റെ ഐക്യത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടല്ല വി. പൌലോസ് കൊറീന്തിലും, വി. യോഹന്നാൻ ഏഫേസുസിലും, വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലും സഭാഭരണം നിർവ്വഹിച്ചത്. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്രിസ്തു വി. പത്രോസിനെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായി നിയമിച്ചെങ്കിൽ ആ തലവനോടു യോജിച്ചുനിന്നു സഭാഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല അപ്പൊസ്തോലന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നും, ഇന്നത്തേ ചില സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെപ്പോലെ ഓരോരുത്തരും സ്വതന്ത്രരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം അപ്പൊസ്തോലന്മാർക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമികൾക്കും ഇല്ലായിരുന്നെന്നും സന്യായം അനുമാനിക്കാം. ഇങ്ങനെ ഏക സഭയല്ലാതെ പല സ്വതന്ത്രസഭകൾ പുരാതനകാലത്തു

ഇല്ലായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അപ്പൊസ്തോലന്മാരായും അവരുടെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമികളായും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പ്രവരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഭരിക്കപ്പെടുമ്പോന്ന സാമൂഹിക സഭയാണു പിൽക്കാലത്തു് അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന പാഷണ്ഡികളെയും, സഭയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ പരമാധികാരത്തെ നിഷേധിച്ച ശീശ്മക്കാരെയും സഭയിൽനിന്നു ശപിച്ചു ബഹിഷ്കരിച്ചതു്. ഇങ്ങനെ പാഷണ്ഡന്മാരോ ശീശ്മയോ നിമിത്തം ഓരോരോ കാലത്തു സാമൂഹികമായ സഭയിൽനിന്നു അഥവാ സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരം സിദ്ധിച്ചു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ റോമ്മാ മെത്രാന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷതയിലുള്ള കത്തോലിക്കസഭയിൽ നിന്നു ശപിച്ചു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട സഭകളോ അപയുടെ അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളോ ആണു് ഇന്നു ലോകത്തിൽ നാം കാണുന്ന നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു ആദിയായ അകത്തോലിക്ക സഭകളെന്നു സഭാചരിത്രം സുവ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

വി. തോമ്മാസ്റ്റീഹാ ക്രിസ്തബ്ദം 52-ൽ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നപ്പോൾ ആരിയൻ, നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു, മാർത്തോമ്മാ മുതലായ സഭകളൊന്നും ലോകത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നെന്നു സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഹരിശ്രീപഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുപോലും അജ്ഞാതമല്ല. ഈ സഭകളെല്ലാം ഏതു കാലത്തു, ആരാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഖണ്ഡിതമായി നമുക്കറിയാം. ആരിയൻസഭ 325-ൽ നിക്കിയാസൂനഹദോസിൽവെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട ആരിയോസിക്നിനും, നെസ്തോറിയൻ സഭ 431-ൽ എഫേസൂസു് സൂനഹദോസിൽവെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട നെസ്തോറിയസിക്നിനും, യാക്കോബായ സഭ 451-ൽ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽവെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട എബുത്തിക്കോസു്, ദിയസു്കോറോസു് ആദിയായവർ ഉൾപ്പെട്ടു് പല വിഭാഗക്കാരായിത്തീർന്നു് ഏക സ്വഭാവവാദികളിൽനിന്നു് ഒരു വിഭാഗത്തെ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സംഘടിപ്പിച്ചവനായ യാക്കോബു് ബർദാനായിൽനിന്നും (ഭരണകാലം 543-578), ഗ്രീക്കുസഭ 1054-ൽ ശപിക്കപ്പെട്ട

മൈക്കേൾ ചെർമ്മിയസിൽ നിന്നും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമാരുടെ 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട മാർട്ടിൻ ലൂഥറിൽനിന്നും, ബ്രദർ, പെന്തിക്കോസ്തു, രക്ഷാസൈന്യം ആദിയായ സഭകൾ 16-ാം ശതാബ്ദത്തിനുശേഷം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും, മാതോമ്മാസഭ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസമനുസരിച്ചു യാക്കോബായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ നവീകരിച്ചതു നിമിത്തം യാക്കോബായസഭയിൽനിന്നും ശാപം സ്വീകരിച്ചവരും തിരുവല്ലയിൽ മാരാമണ്ണ സ്വദേശികളുമായ പാലക്കുന്നത്തു് അബ്രഹാം മല്ലാൻ, മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസ് എന്നിവരിൽനിന്നും 1876-ലും ആൺ ഉരുവിച്ചതെന്നുള്ള ചരിത്രസത്യം ബാലിശമായ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു അതതു സഭക്കാർ നിഷേധിക്കുമെങ്കിലും ആ നിഷേധത്തെ ഇതര സഭക്കാരും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ റോമ്മാമെത്രാൻ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കസഭമാത്രം ഈ അകത്തോലിക്ക സഭകളെപ്പോലെ ഏതെങ്കിലും പുറംപുറം സഭയിൽ നിന്നു വേർപെട്ടതായോ, ഏതെങ്കിലും സഭകത്തോലിക്കസഭയെ എന്നെങ്കിലും ശപിച്ചു പുറംതള്ളിയതായോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലംകഴിഞ്ഞുള്ള ഏതെങ്കിലും ശതാബ്ദത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഈ സഭയെ സ്ഥാപിച്ചതായോ കത്തോലിക്കസഭയെ കഠിനമായി ഭേദിക്കുകയും അധികേഷപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുപോലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല, ഇനി സാധിക്കുമില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ഭൂമുഖത്തുള്ള അസംഖ്യം ക്രൈസ്തവ സഭകളിൽ കത്തോലിക്കസഭ മാത്രമാണ് അപ്പോസ്തോലിക കാലംമുതലുള്ളതും, ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുതന്നെ സ്ഥാപകനായുള്ളതും, ആരാലും ശപിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ഏറ്റവും പുറംപുറം സഭ അഥവാ മാതൃസഭയെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ മടിക്കണമോ? നിക്യാ, കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ, എഫെസുസ്, കൽക്കദോണിയാ ആദിയായ പൊതുസൂനഹദോസുകളുടെ ചരിത്രവും നടപടികളും വിളിച്ചുപറയുന്നതു റോമ്മാ മെത്രാന്റെ അംഗീകരണത്താലാണ് ഈ പൊതുസൂനഹദോസുകളിലേ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിലയുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും, ആരിയോസ്, നെസ്തോറിയസ്സ്, എവത്തിക്കോസ്സ്, ദിയസ്തോറോസ് ആദിയായ പാഷണ്ഡികളും,

ശീശ്മകാരം സാവ്യത്രികമായ മാതൃസഭയിൽനിന്നു ശപിഷ-
 ഛെട്ടു ബഹിഷ്കൃതരായതു റോമ്മാമെത്രാൻറെ അധികാരപ്ര-
 യോഗത്താലാണെന്നു മത്രം പൊതുസൂനഹദോസുകളെ സ്വീക-
 റിക്കുന്ന യാതൊരു സഭക്കാരും മാർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാര-
 ഞ്ഞെ നിഷേധിക്കുന്നതിനോ അവഗണിക്കുന്നതിനോ സാധി-
 ക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തു വി. പത്രോസിനു നൽകിയതും,
 ഏകസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ വി. പത്രോ-
 സിൻറെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ റോമ്മാമെത്രാനിൽ സ്ഥി-
 തി ചെയ്യുന്നതുമായ പരമാധികാരത്തിന് എല്ലാ പ്രാദേശീ-
 ക സഭകളും വിധേയമായിരുന്നതായി പുരാതനകാലം തുട-
 ങ്ങിയുള്ള സഭാചരിത്രവും പൊതുസൂനഹദോസുകളുടെ നടപ-
 ടികളും അനിഷേധ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനാൽ മാ-
 ത്തോമ്മാസ്റ്റീഹാ. കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭയും വി. പ-
 ത്രോസ് ഭരിച്ച റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൻറെ ഐക്യത്തി-
 ലാണു പുരാതനകാലം തുടങ്ങി നിലനിന്നിരുന്നതു്. (ഫാദർ
 തോമസ്സ് വടശ്ശേരി, എല്ലാ സഭകളുടേ ശരിയോ?, പുറം 36-77
 കാണുക.)

തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുള്ള ശതാബ്ദങ്ങളിൽ
 മലങ്കരസഭയെ പേർഷ്യാ, സെലൂക്യാ (ബാബേൽ), അന്ത്യോ-
 ക്യാ എന്നീ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നും അയക്കപ്പെട്ട കൽ-
 ലായ സുറിയാനി റീത്തുകാരായ മെത്രാന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നതാ-
 യും അക്കാലത്തു പേർഷ്യാ, സെലൂക്യാ സിംഹാസനത്തിനും,
 സെലൂക്യാ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിനും, അന്ത്യോക്യാ-
 റോമ്മാസിംഹാസനത്തിനും കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നതായും അനി-
 ഷേധ്യമായ ചരിത്രരേഖകൾ ധാരാളമുള്ളതിനാൽ മലങ്കരയി-
 ലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുരാതനകാലം തുടങ്ങി ക-
 ത്തോലിക്ക വിശ്വാസികളും റോമ്മാമെത്രാൻറെ ഐക്യത്തി-
 ലിരുന്നവരുമായിരുന്നെന്ന് പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല.
 (ഫാ. വടശ്ശേരി, കത്തോലിക്കസഭയും യാക്കോബായവാദങ്ങളും.
 പുറം 275-318 കാണുക)

കേരളത്തിൽ (തൃശൂർ) നെസ്തോറിയൻസഭ ഉണ്ടായതു
 തൊണ്ടനാട്ടു അന്തോനിയച്ചൻ എന്നൊരു കേരളീയ വൈദി

കൻ വിദേശത്തുപോയി നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു അബൂശോ എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചു 1863-ൽ കേരളത്തിലേക്കു മടങ്ങിവന്ന ശേഷവും, കേരളത്തിൽ യാക്കോബായസഭ ഉഷ്ണിച്ചത് പോർട്ടുഗീസു മേല്പട്ടക്കാരനോടു മത്സരിച്ചു 1653-ൽ പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാരാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട തോമ്മാ അക്ബിയാക്കോൻ ശരിയായ മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വിദേശത്തുനിന്നു 1665-ൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന യാക്കോബായ മെത്രാനെ കേരളത്തിൽ വരുത്തിയതോടുകൂടിയും (കത്തോലിക്കസഭയും യാക്കോബായവാദങ്ങളും പുറം 318-327 കാണുക), പ്രോട്ടസ്റ്റന്റസഭ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായതു 1816-ൽ തുടങ്ങി വിദേശീയരായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ മിഷ്യനറിമാർ ഇവിടെവന്നു യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ജോലി ചെയ്തതോടുകൂടിയമത്രേ. 1054-ൽ ഉഷ്ണിച്ചു ഗ്രീക്കുസഭ ഇതുവരെ കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. മാതേന്താമ്മാ, ബ്രദർ, പെന്തിക്കോസ്റ്റ് ആദിയായ സഭകളെല്ലാം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ മിഷ്യനറിമാർ കേരളത്തിൽ വന്നശേഷം അതായതു 19-ാം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടിയാണു നമ്മുടെനാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്നു മാതേന്താമ്മാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകസത്യസഭയെത്തന്നെയാണെന്നും, വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ റോമ്മാ മെത്രാൻ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന ഈ സഭതന്നെയാണു പുരാതനകാലങ്ങളിൽ പൊതുസൂനഹദോസ്കൾ കൂടി ആരിയോസ്, നെസ്തോറിയസ്, ദിയസ്തോറോസ് ആദിയായ പാഷണ്ഡികളെയും ശീശ്മക്കാരെയും ശപിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ബാഹിഷ്കരിച്ചതെന്നും, ലോകത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഏല്ലാ പ്രാദേശികസഭകളെയുംപോലെ മലങ്കരസഭയും പുരാതനകാലം തുടങ്ങി റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലാണ് ഇരുന്നതെന്നും, 1665-ൽ വിദേശത്തുനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ കാലത്തിനുശേഷമാണു മലങ്കരയിൽ യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്, മാതേന്താമ്മാ ആദിയായ സഭകൾ

ഉരുവിട്ടതെന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. ആകയാൽ കേരളത്തിലുള്ള യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ മുതലായ അകത്തോലിക്കസഭക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മാതൃതാമ്മാശ്ശീഹാ സ്ഥാപിച്ച അതേ സഭയിലേക്കു-അപ്പൊസ്തോലികകാലം തുടങ്ങി 1665, അതായതു 17-ാം ശതാബ്ദംവരെ മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, നമ്മുടെ പുരൂപിതാക്കന്മാർ സ്വീകരിച്ചുനശിച്ചുവന്നതുമായ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു - മാതൃസഭയിലേക്കു-വരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏകസത്യസഭയുമായി പുനരുകൃഷ്ടനവരെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതും വിഘാതപ്പെടുത്തുന്നതും വി. തോമ്മാശ്ശീഹായുടെ മക്കളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവർക്കു അനുയോജ്യമോ എന്നു അകത്തോലിക്കസഭക്കാർക്കു അറിയാം. ചിന്തിക്കേണ്ടതത്രേ. ധൂർത്തപുത്രന്റെ പ്രത്യാഗമത്തെ അന്യയയോടും അസംതൃപ്തിയോടും പിറുപിറുപ്പോടും കൂടി വീക്ഷിച്ച അവന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെ അല്ലേ അകത്തോലിക്ക സഹോദരങ്ങൾ ഇക്കാഴ്ചത്തിൽ അനുകരിക്കുന്നത്? (ലൂക്കോ. 15, 25-32)

2. പൗരസ്ത്യസഭ പാശ്ചാത്യസഭയോടു യോജിക്കണമോ?

കത്തോലിക്കസഭ പാശ്ചാത്യസഭയും, യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ, ഗ്രീക്കു ആദിയായ സഭകൾ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയുമാകയാൽ കത്തോലിക്കസഭയോടു യാക്കോബായസഭയും മറ്റും യോജിക്കേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ലെന്നത്രേ ചില അകത്തോലിക്കരുടെ വാദം.

ക്രിസ്തു സഭയെ സ്ഥാപിച്ച കാലത്തു റോമ്മാമഹാസാമ്രാജ്യം പാശ്ചാത്യദേശത്തും പൗരസ്ത്യദേശത്തും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ഡയക്ലീഷൻ ചക്രവർത്തിയുടെയും (ഭരണകാലം 284-305) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളുടെയും ഭരണകാലത്തുണ്ടായ റോമ്മാസാമ്രാജ്യവിഭജനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു ക്രൈസ്തവലോകം പാശ്ചാത്യം, പൗരസ്ത്യം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. തിരുവിതാംകൂ

രിലും കൊച്ചിയിലും വസിക്കുന്നവരെ യഥാക്രമം തെക്കുനോട്ടം
 വടക്കുനോട്ടം വിളിക്കാവുന്നതുപോലെ ഇതും കേവലം രാഷ്ട്രീ
 യവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ ഒരു വിഭജനമെന്നല്ലാതെ പാ
 ശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരും പുരാതനകാലത്തു വിഭിന്നമായ
 രണ്ടു സഭക്കാരല്ലായിരുന്നു. വി. കുബാന മുതലായ കൂദാശ
 കർ പാശ്ചാത്യഭാഷയായ ലത്തീൻ, ഗാളിക്കൻ മുതലായ
 ഭാഷകളിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ പാശ്ചാത്യസഭക്കാരായും, സു
 റിയാനി, ഗ്രീക്കു ആദിയായ പൗരസ്ത്യഭാഷകളിൽ അനു
 ഷ്ഠിക്കുന്നവരെ പൗരസ്ത്യസഭക്കാരായും പരിഗണിച്ചാലും
 വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു സഭകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരല്ലായിരുന്നു പു
 രാതനകാലത്തേ പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യരായ ക്രിസ്ത്യാനി
 കൾ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആകാശത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഏ
 ക സൂര്യൻ ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ
 സകലജാതി മനുഷ്യരുടെയും രക്ഷയ്ക്കായി മിശിഹാതന്മൂലം
 ഏകസഭയെ അല്ലാതെ പാശ്ചാത്യം പൗരസ്ത്യം, ദക്ഷിണം,
 ഉത്തരം എന്നിങ്ങനെ അഷ്ടഭിക്ഷകൾക്കനുസരണമായി എട്ടുസ
 ഭകളെയോ ലത്തീൻ, സുറിയാനി, ഗ്രീക്കു ആദിയായ ഭാഷ
 കൾ സംസാരിക്കുന്നവർക്കായി എണ്ണമില്ലാത്തവിധം വിവിധ
 സഭകളെയോ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. “ആകാശത്തിലുള്ള ഒരുങ്ങു
 ടെ ഞാവാ” എന്ന പ്രാർത്ഥന ലത്തീനിൽ ചൊല്ലിയാലും സുറി
 യാനിയിൽ ചൊല്ലിയാലും സാരാംശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ ആ
 യിരിക്കുന്നതുപോലെ പുരാതനകാലം തുടങ്ങിലത്തീൻ, സു
 റിയാനി, ഗ്രീക്കു എന്നീ വിവിധഭാഷകളിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെ
 ട്ടുപരുന്ന വിശുദ്ധ കൂദാശകളും ആരാധനാരീതികളും (റീത്തുകളും)
 സാരാംശപ്രകാരം ഒന്നും, ഏകസഭയുടെ പൊതുസ്വത്തു
 മാകുന്നു. ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ഇപ്പോൾ ല
 ത്തീൻ, സുറിയാനി, ഗ്രീക്കു ആദിയായി ഇരുപതു ആരാധനാ
 രീതികൾ അഥവാ റീത്തുകളുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ ലത്തീൻ,
 കൽദായ സുറിയാനി, മലങ്കര അന്ത്യോക്യൻ എന്നിങ്ങനെ മൂ
 ന്നു റീത്തുകളാണുള്ളത്.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളപ്രകാരം പൗരസ്ത്യനായ
 വി. പത്രോസ് ഇറാലി, റോമ്മാ ആദിയായ പാശ്ചാത്യഭേദ
 ങ്ങളിൽ ലത്തീൻഭാഷ സംസാരിച്ചവരുടെ ഇടയിലും, വി.

യാക്കോബ് ജരസലേമിൽ സുറിയാനിഭാഷ സംസാരിച്ചവരുടെ ഇടയിലും, വി. പൌലോസ് എന്തെൻസ്, എഫേസ്യസ് ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗ്രീക്കുഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നവരുടെ ഇടയിലും വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ സംസ്കൃതമോ, കേരളത്തിൽ കൊടുമതിശോ അഥവാ മറോന്തെങ്കിലും ദ്രാവിഡഭാഷയോ സംസാരിച്ചിരുന്നവരുടെ ഇടയിലും പ്രചരിപ്പിച്ചുസഭ ക്രിസ്തുസ്ഥാപിച്ചതും, വി. പത്രോസിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷതയിലിരുന്നതുമായ ഏക സഭയെത്തന്നെയാണ്.

ആദിമശതാബ്ദങ്ങളിൽ റോമ്മായിൽ ഗ്രീക്കുറീത്തും നടപ്പിലിരുന്നു. പിന്നീടാണ് ലത്തീൻറീത്തിന് അവിടെ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചത്. സുറിയാനിക്കാരും ഗ്രീക്കുകാരും ഇരുപതു പൌരസ്ത്യർ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാമാരായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു ഭരണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആരും ഏഴുശ ശതാബ്ദങ്ങളിലായി ആകെ ഏഴുപത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തോളം റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിട്ടുള്ള മിക്ക മാർപ്പാപ്പാമാരും ഗ്രീക്കുകാരായിരുന്നു. 325-ൽ നിക്യായിൽ സമ്മേളിച്ച പൊതുസൂനഹദോസിൽ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തുള്ള കോർദൊവായിലേ ഓസിയോസ് മെത്രാനും, സിൽവെസ്റ്റർ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായി റോമ്മായിൽ നിന്നുവന്ന വിത്തോസ്, വിനസന്തിയോസ് എന്നീ ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ രണ്ടു പട്ടക്കാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം പാശ്ചാത്യരായിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രീയായിലേ അലക്സാണ്ടർ, അന്ത്യോക്യായിലേ ഒസ്താന്തിയോസ്, ജരസലേമിലേ മക്കാരീയോസ് എന്നീ പൌരസ്ത്യ പാത്രിയർക്കീസുമാരും നിക്യാസൂനഹദോസിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രീയായിൽ ഗ്രീക്കു റീത്തും, അന്ത്യോക്യായിലും ജരസലേമിലും സുറിയാനി റീത്തുമാണ് നടപ്പിലിരുന്നത്. 431-ൽ എഫേസ്യസിൽ നടന്ന പൊതുസൂനഹദോസിൽ സെലൂഷീനോസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിമാരായി അക്കാദിയൂസ്, പ്രൊജെക്ടറസ് എന്ന രണ്ടു മെത്രാനും, പീലിപ്പോസ് എന്ന പട്ടക്കാരനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവരെല്ലാം പാശ്ചാത്യരും ലത്തീൻ റീത്തുകാരുമായിരുന്നു.

451-ൽ നടന്ന കൽക്കരോനിയാ സൂനഹദോസിൽ മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിമാരായി പസ്റ്റാസിററസ്, ലൂക്കേൻസിയൂസ് എന്നുണ്ടു മെത്രാന്മാരും, ബൊനീഫാസ് എന്ന പട്ടക്കാരനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഇവരും പാശ്ചാത്യരും ലത്തീൻ റിത്തുകാരുമായിരുന്നു. ഈ സൂനഹദോസിൽ അന്ത്യോക്യായിലേ മാക്സിമോസ്, അലക്സാണ്ട്രീയായിലേ ദിയസ്കോറോസ്, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ അനത്തോളിയൂസ് എന്നീ പാത്രിയർക്കീസുമാരും, ആഫ്രിക്കായിൽ നിന്നുവന്ന ലത്തീൻ റിത്തുകാരായ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. യാക്കോബായക്കാരും ഓർത്തോഡോക്സുകൾക്കും ഇപ്പോഴും ചൊല്ലുന്ന വി. കുർബ്ബാനയിലെ 5-ാം തൂബ്ദേനിൽ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പാമാരായിരുന്ന ക്ലീമീസിനെയും, ജൂലിയോസിനെയും, അന്ത്യോക്യായിലേ ഇഗ്നാത്തിയോസ്, അലക്സാണ്ട്രീയായിലേ അത്താനാസ്യോസ്, ക്രില്ലോസ്, സിറിയായിലേ അപ്രേം, കേസറിയായിലേ ബസേലിയോസ്, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലേ ഈവാനിയോസ് ആദിയായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെയും ഓർത്തു അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കോട്ടയായിരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം അതിപുരാതനകാലത്തു പാശ്ചാത്യം പൗരസ്ത്യം എന്നിങ്ങനെയോ, ലത്തീൻ, സുറിയാനി, ഗ്രീക്കു എന്നിങ്ങനെയോ വിഭിന്നങ്ങളായ പല സ്വതന്ത്രസഭകളിലായിരുന്നുണ്ടെന്നും, പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരും ലത്തീൻകാരും സുറിയാനികാരും ഗ്രീക്കുകാരും ഉൾപ്പെട്ടു, ലോകത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം ഒരേ പൊതുസൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏകസഭയുടെ അംഗങ്ങളായി റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലാണ് ഇരുന്നതെന്നും സൃഷ്ടമത്രേ.

ഇങ്ങനെ പുരാതനകാലത്തേ സഭ ഏകമായിരുന്നു; അതിലേ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം ഏക കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ വിശ്വാസത്തിലും ഭരണത്തിലും റോമ്മാ സിംഹാസനത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നു. റോമ്മാ, അലക്സാണ്ട്രീയാ, അന്ത്യോക്യാ, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിൾ ആദിയായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ആ ഏകസഭ ഓർത്തോഡോക്സുകാരും മാർത്തോമ്മാക്കാരും ഇന്നു വാദിച്ചുവരുന്നതുപോലെ വിഭിന്ന

ങ്ങളായ പല പ്രാദേശിക സ്വതന്ത്രസഭകളല്ലായിരുന്നു. അതു പാശ്ചാത്യരും, പൗരസ്ത്യരും, ലത്തീൻകാരും, ഗ്രീക്കുകാരും സുറിയാനികാരും മറ്റും ഉൾപ്പെട്ട അഖിലലോക വ്യാപകമായ ഒറ്റ സഭയായിരുന്നു. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു മലങ്കരസഭ മാതേന്താമ്മാറ്റിറം സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ട് അതിനു വിദേശത്തേ യാതൊരു സഭയോടും ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, അതു സ്വതന്ത്രമാണെന്നും വാദിച്ചുവരുന്ന ഓതേന്താഡോക്സു കക്ഷിയുടെയും മാതേന്താമ്മാക്കാരുടെയും വാദങ്ങൾ സഭയിലെ പുരാതന വിശ്വാസപാരങ്ങൾക്കു എത്രയോ വിരുദ്ധമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മലങ്കരസഭ സർവ്വപ്രകാരേണ സ്വതന്ത്രമാണെങ്കിൽ എന്തിനു് ഈ സഭക്കാർ അതിഭൂതസ്ഥമായ നിക്യായിൽ നിർമ്മിച്ച വിശ്വാസപ്രമാണത്തെയും, ആ സൂനഹദോസിലും മറ്റും സംബന്ധിച്ച വിദേശീയരായ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെയും ഇപ്പോഴും ഓടിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഓതേന്താഡോക്സു കക്ഷിയുടെയും മാതേന്താമ്മാക്കാരുടെയും ആരാധനക്രമങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ഇപ്പോഴും വിളിച്ചുപറയുന്നു, അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അബദ്ധമാണെന്നും അവർക്കുതന്നെ എതിരാണെന്നും.

അപ്പൊസ്തോലികകാലംകഴിഞ്ഞു നാലാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങിയാണ് ആരിയൻ, നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ മുതലായ സഭകൾ പാഷണ്ഡതയോ ശീശ്മയോ നിമിത്തം വിപത്രോസിന്റെ റോമാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നു് ഏക സത്യസഭയായ മാതൃസഭയിൽനിന്നു്—വേർപിരിഞ്ഞു വിഭിന്നങ്ങളായ പല സ്വതന്ത്രസഭകളായതു്. പാശ്ചാത്യരും, പൗരസ്ത്യരും, ലത്തീൻ, സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ബാലിശമായ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു മാതൃസഭയായ കത്തോലിക്കസഭയോടു തങ്ങൾക്കു യോജിച്ചു നിൽക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ഇക്കാലത്തു പറയുന്നവർ പുരാതനകാലത്തുണ്ടായ പാഷണ്ഡതകളെയും ശീശ്മകളെയും അവസാനിപ്പിക്കാതെ നിലനിർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും, സമാധാനത്തിന്റെതിനേക്കാൾ ഭീനതയുടെയും, സത്യത്തിന്റെതിനേക്കാൾ അസത്യത്തിന്റെയും തേർവാഴ്ചു അഭിലഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

കത്തോലിക്കസഭയോടു യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ, ഗ്രീക്കു മുതലായ സഭകൾ യോജിക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി തിരുസഭാലുപ്തനായ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽ അവ വീണ്ടും വരണമെന്നല്ലാതെ പൗരസ്ത്യമായ ആചാരമർയാദകൾ, ആരാധനാരീതികൾ, നോമ്പു നമസ്കാരങ്ങൾ മുതലായവ ഉപേക്ഷിച്ചു ലത്തീൻ റീത്തിലെപ്പോലെ ഇവയെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നർത്ഥമില്ല. യാക്കോബായ സഭയിലേ നിർദ്ദോഷങ്ങളായ ആചാരമർയാദകളും ആരാധനാരീതിയും (റീത്തു്) മാറ്റം അനുഷ്ഠിച്ചു കേരളത്തിലേ മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കർ മാർപ്പാപ്പായുടെ ഐക്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുപോലെ ഇതര അകത്തോലിക്കസഭകൾക്കു് അവരവരുടെ റീത്തു പാലിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കസഭയിൽ നില്ക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ നില്ക്കുമ്പോൾ പുരാതനകാലത്തേപ്പോലെ - അപ്പൊസ്തോലിക കാലത്തേപ്പോലെ - ഇവ ഏകസഭയാകും; വിഭിന്നമായ സ്വതന്ത്രസഭകൾ അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

3. അന്ത്യോക്യായ്ക്കും കിഴക്കും.

മലങ്കരസഭ അന്ത്യോക്യായ്ക്കു വിധേയമല്ലേ?

ക്രിസ്തപഞ്ചം 325-ൽ സമ്മേളിച്ച നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരം അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു് അന്ത്യോക്യായിലും കിഴക്കേക്കയം അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മലങ്കരസഭ കിഴക്കുകയാൽ പാശ്ചാത്യ പാത്രിയർക്കീസായ റോമ്മാ മാർപ്പാപ്പായുടെ അധികാരത്തിനു് അതു വിധേയമായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും ചില യാക്കോബായക്കാർ വാദിച്ചുവരുന്നു.

ഒന്നാമതായി പറയുവാൻള്ളതു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തു യാക്കോബായസഭ ഏതൊരു സഭ ലോകത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നെന്നും, 451-ൽ സമ്മേളിച്ച കൽക്കദോനിയം സൂനഹദോസിൽവച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട ഏക സ്വഭാവവാദികളിൽ ചില വിഭാഗക്കാരെ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവീച്ചിരുന്ന ...

സംഘടിപ്പിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണു യാക്കോബായസഭ ഭൂമുഖത്തു ഉത്ഭവിച്ചതെന്നുമാത്രം. വി. പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിലിരുന്ന ഏവുഹ്റോസിയൂസ് എന്ന നിയമാനുസരണ പാത്രിയർക്കീസു വാണുകൊണ്ടിരിക്കെ “അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ്” എന്ന പേരിൽ മേജ്ജാസ്വദേശീയായ സേർജിയൂസ് എന്നൊരാളെ യാക്കോബ് ബുർദാനാ അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു വളരെ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മർദ്ദീനിൽ വാഴിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിദേശത്തു് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് ആദ്യമായി യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുണ്ടാകുന്നതു്. അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ യഥാർത്ഥ പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തോടു മത്സരിച്ചു യാക്കോബ് ബുർദാനാ മർദ്ദീനിൽ വാഴിച്ച ഈ പാത്രിയർക്കീസ് അനധികൃത പാത്രിയർക്കീസാണെന്നു് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം, ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് വാഴുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഏതിരായി അതേ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴിക്കപ്പെടുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് നിയമാനുസരണ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കയില്ലെന്നു് എല്ലാ സഭക്കാരും സമ്മതിക്കും. ഇങ്ങനെ അനധികൃതമായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഈ സേർജിയൂസിന്റെ പിൻഗാമികളത്രേ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ. ഇതിൽനിന്നും വി. പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തോടു മർദ്ദീനിലേ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസുമാർക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു സ്വയം സ്പഷ്ടമാത്രം. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സമ്മേളിച്ച നിക്യാസൂനഹദോസു് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മർദ്ദീനിൽ ഉണ്ടായ അനധികൃതനായ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിനല്ല കിഴക്കൊക്കെയും ഭരണാധികാരം നല്കിയതെന്നും, റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ അക്കാലത്തു നിലനിന്നിരുന്ന ശരിയായ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമികൾക്കുമാണു് ആ അധികാരം നല്കിയതെന്നും അൻസ്മരിക്കുമ്പോൾ കിഴക്കുള്ള മലങ്കരസഭ മർദ്ദീനിലേ (ഇപ്പോൾ റോംസിലേ) അനധികൃതനായ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണാധികാരത്തിലിരിക്കണമെന്നുള്ള യാക്കോബായ വാദത്തിനു വല്ല കഴമ്പുമുണ്ടോ?

451-ൽ നടന്ന കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച യോഗനിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒപ്പുവച്ച 630 മേല്പട്ടക്കാരിൽ ഒരാൾ അന്ത്യോക്യയിലെ മാക്സിമോസ് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ഫ്ലാവിയൻറെ ബുദ്ധിമുട്ടിൽ 448-ൽ സമ്മേളിച്ച ഒരു പ്രാദേശിക സൂനഹദോസിൽവെച്ചു എവത്തിക്കോസിന്റെ പാഷണ്ഡോപദേശം ശപിക്കപ്പെടുകയും, ആ യോഗത്തിലേ നിശ്ചയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു ലെക്കാൻ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മാക്സിമോസ് പാത്രിയർക്കീസ് കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:—“ഭാഗ്യസ്ഥരായ്ക്കു അർഹനായ ഫ്ലാവിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ (പാത്രിയർക്കീസ്) സത്യവിശ്വാസത്തെ എത്രയും ശരിയായും, അനുഗൃഹീതരും പരിശുദ്ധനുമായ ലെക്കാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (മാർപ്പാപ്പായുടെ) അഭിപ്രായത്തിനു അനുയോജ്യമായും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. ആ വിശ്വാസത്തെ ഞങ്ങളെല്ലാം കുതുമ്പത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു” (Mansi, VI, 678; Hefele, Eng. Trans. III, p.309) എവത്തിക്കോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ വിമർശിച്ചും, ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം, മാനുഷികം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സത്യവിശ്വാസത്തെ ഭംഗിയായി വിശദീകരിച്ചും ലെക്കാൻ മാർപ്പാപ്പാ ഫ്ലാവിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനു ഏഴുതീയ ലേഖനം കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസിൽ വായിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അന്ത്യോക്യയിലെ മാക്സിമോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഉൾപ്പെട്ട 630 പീതാക്കന്മാർ ഹർഷാരവത്തോടെ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:—“ഇതാണു അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ വിശ്വാസം. ഇതാണു പീതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസം. ഇപ്രകാരം ഞങ്ങളെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു.....പത്രോസ് ലെക്കാന്റെ അധരങ്ങൾവഴി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.....ലെക്കാൻ കൂറിലോസും ഒരു സംഗതിയാണു പറിപ്പിക്കുന്നതു്..... ഈ ലേഖനം എഫേസൂസിൽ (“തസ്കരസംഘല”ത്തിൽ) വായിക്കപ്പെടാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു്? ദീയസ്കോറോസ് മറച്ചുവെച്ചിരുന്നതു എന്താണെന്നു കാണുക!”

(Mansi, VI, 972). “അതിവിശുദ്ധനായ ലെക്കാൻറെ ലേഖനം സ്വീകരിക്കാത്തവൻ പാഷണ്ഡിയാണു്” (Sess. IV).

യാക്കോബായക്കാർ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ യാണല്ലോ തങ്ങളുടെ നഭോധ്യക്ഷനായി സ്വീകരിക്കുന്നതു്. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യാക്കോബു് ബർഭാനാ മർദ്ദീനീൽ “അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനം” എന്ന പേരിൽ അനധികൃതമായി യാക്കോബായ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു വി. പത്രോസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മാക്സിമോസ് പാത്രിയർക്കീസ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം കൽക്കദോനീയാ സൂനഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ച ലെക്കാൻ മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഇരുപതു ഭാവ വിശ്വാസത്തെ സത്യവിശ്വാസമായി ഏറ്റുപറയുകയും, എടുത്തിക്കോസിനെ അനുക്രമിച്ച ദീയസ്കോറോസിനെ മറ്റൊ പാഷണ്ഡിയായി ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാരുടെ കൽക്കദോനീയാ സൂനഹദോസിനെയും ലെക്കാൻ മാർപ്പാപ്പായെയും നിഷേധിക്കുകയും ഇരുപതു ഭാവവിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നു പറയുകയും, ദീയസ്കോറോസ് സത്യവിശ്വാസം പരിപാലിച്ചു എല്ലിച്ചുതന്ന പിതാവുണെന്നു വി. കുർബാനയിലും മറ്റും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു. യാക്കോബായക്കാരുടെ ഈ വിശ്വാസവും നിലയും യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന മാക്സിമോസിന്റേതിൽനിന്നും എത്രമാത്രം വിഭിന്നവും വിരുദ്ധവുമാണെന്നു കണ്ടാലും! യാക്കോബായ സഭയ്ക്കു വി. പത്രോസ് സ്ഥാപിച്ച യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, യാക്കോബായസഭ കൽക്കദോനീയാ സൂനഹദോസിൽ വെച്ചു ശപിക്കപ്പെട്ട ദീയസ്കോറോസ് ആദിയായ ഏകസ്വഭാവവാദികളിൽനിന്നു ഉരുവിച്ചതാണെന്നും, യാക്കോബായക്കാരുടെ “മർദ്ദീൻ സിംഹാസനം” 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അനധികൃതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ഉള്ളതിനു് ഇതു എത്രയും ശക്തികത്തായ ഒരു തെളിവത്രേ.

നികയാസൂനഹദോസിന്റേതായി യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നതും, യാക്കോബായക്കാരുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായ

“ഇദായകാനോൻ” എന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥം 7-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം വിഭാഗത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ കാനോനിൽ (നിയമത്തിൽ) റോമ്മ്, അലക്സാണ്ട്രീയാ, കന്യന്തിനോപ്പോലീസ്, അന്ത്യോക്യാ എന്നീ നാലു സിംഹാസനങ്ങളിലേ പാത്രിയർക്കീസുമാരിൽ “റീതു” അഥവാ തലവനായ പാത്രിയർക്കീസ് റോമ്മായിലേ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു (ഇദായകാനോൻ, കോനാട്ടു അബ്രഹാം കത്തനാരുടെ പരിഭാഷ, പാമ്പാക്കുട, 1952, പുറം 82). നിക്യാസൂനഹദോസിന്റേതായി യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ, ഗ്രീക്കു ആദിയായ പൌരസ്ത്യ സഭക്കാരെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതും, “അറബികാനോനാകർ” എന്ന പേരിൽ സുപ്രസിദ്ധവുമായ 84 കാനോനുകളിൽ 8-ാം കാനോനാ പറയുന്നു:—“ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ അധികാരത്തിനു കീഴുള്ളവരുടെമേൽ ന്യായപ്രകാരം ഇഷ്ടമുള്ളവയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളതുപോലെ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേലും റോമ്മായിലേ പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരമുണ്ട്. ഭാഗ്യവാനായ പത്രോസിനു പൊതുവിൽ എന്നതുപോലെതന്നെ”. ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരെ വേണ്ടിവന്നാൽ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിനും അധികാരമുണ്ടെന്നു യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കും. വി.പത്രോസിനു സഭ മുഴുവനിലും പരമാധികാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയെന്ന നിലയിൽ റോമ്മാപാത്രിയർക്കീസിനും അലക്സാണ്ട്രീയാ, കന്യന്തിനോപ്പോലീസ്, അന്ത്യോക്യാ എന്നീ സിംഹാസനങ്ങളിലേ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ മേൽ ഭരണാധികാരമുണ്ടെന്നും, ആവശ്യം നേരിട്ടാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമത്രേ ഈ കാനോനാ സ്പഷ്ടമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു മറ്റ് പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെമേൽ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ അധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഈ കാനോനാ എത്രയും വ്യക്തമായി പറയുമ്പോൾ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരും അധികാരത്തിൽ സമന്മാരാണെന്നുള്ള പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയുടെയും ഒരു

തൊടോക്സു കക്ഷിയുടെയും ഇക്കാലത്തേ വാദം എത്രയോ വിപിത്രം, എത്രയോ സത്യവിരുദ്ധം! യാക്കോബായകാനോനാകൾ സമ്മതിക്കുന്ന ഈ പരമാധികാരം പ്രയോഗിച്ചു 325-ൽ ആരിയോസ് എന്ന പട്ടക്കാരനെയും, 381-ൽ മക്കദോനിയോസ് എന്ന മെത്രാനെയും, 431-ൽ കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന നെസ്തോറിയസ്സിനെയും, 451-ൽ അലക്സാണ്ട്രിയ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന ദിയസ്തോറോസിനെയും മാർപ്പാപ്പാമാർ മുടക്കി സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. ആകയാൽ യഥാർത്ഥ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴെ ഭരണാധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു പാത്രിയർക്കീസുമാരെപ്പോലെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസും സഭാതലവനായ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിനു എപ്പോഴും വിധേയനായി ഭരണം നടത്തണമെന്നല്ലാതെ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നും അധികാരത്തിൽനിന്നും നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ട് അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിനു സഭയിൽ സ്വതന്ത്ര ഭരണം നടത്താമെന്നു നിക്യാസൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർക്കു അശേഷം വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു മെത്രാൻ ഒരു ഇടവക ഭരിക്കുന്നതിനു ഒരു പട്ടക്കാരൻ അധികാരം കൊടുത്താൽ ആ ഇടവകയുടെമേൽ മെത്രാനുള്ള അധികാരം അതോടുകൂടി ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ കീഴെ ഭരണം നടത്തുവാൻ അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിനു അധികാരം നല്കിയപ്പോൾ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും "റീതു" അഥവാ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ റോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴെള്ള അധികാരം അശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. 37-ാം അറബികാനോനാ പറയുന്നതുകൂടി കേട്ടാലും:—"നാലു സുവിശേഷകന്മാർ ഉള്ളതുപോലെ ലോകത്തിലാകെ നാലു പാത്രിയർക്കീസുമാർ മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അപ്പൊസ്തോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ റോമ്മായിൽ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ നാമൻ ഇവരുടെമേൽ അധിപതിയും തലവനുമായിരിക്കട്ടെ". റോമ്മാസിംഹാസനത്തിലേ പാത്രിയർക്കീസ് മറ്റെല്ലാ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും അധിപതിയും തലവനുമായിരിക്കണമെന്ന് അപ്പൊസ്തോലന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടു

ജൂതായി ഈ കാനോനാ പറയുന്നതിനാൽ റോമ്മാസിംഹം സനത്തിന്റെ പരമാധികാരം ഇടക്കാലത്തു്-അല്ലെങ്കിൽ ചില യാക്കോബായക്കാരുടേ മറ്റും പറയുന്നതുപോലെ നിക്യാസൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തുതന്നെയോ-ഉണ്ടായതല്ല, പ്രത്യേക പൂർവ്വികകാലം തുടങ്ങി-അപ്പൊസ്തോലികകാലം തുടങ്ങി-സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതാണെന്നും, 325-ൽ സമ്മേളിച്ച നിക്യാസൂനഹദോസ് അതിനെ എടുത്തുപറയുന്നതല്ലാതെ പിതാക്കന്മാരോ നിക്യാസൂനഹദോസോ അതിനെ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചതല്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ഇങ്ങനെ യാക്കോബായക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിക്യാസൂനഹദോസും അറബികാനോനാകളും റോമ്മാപാത്രീയക്രീസ്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ എല്ലാ പാത്രീയക്രീസ്തുമാരും ഉൾപ്പെട്ട സഭാംഗങ്ങളെല്ലാം നില്ക്കണമെന്നും, അതു് അപ്പൊസ്തോലിക കാലംതുടങ്ങിയുള്ള ദൈവികവ്യവസ്ഥയാണെന്നും ഉച്ചൈസ്കരും ഉദ്ഘോഷിക്കുമ്പോൾ റോമ്മാ പാത്രീയക്രീസ്തിന്റെ പരമാധികാരത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു മലങ്കരയിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ യാക്കോബായ പാത്രീയക്രീസ്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നാൽ മതിയെന്നുള്ള പാത്രീയക്രീസ്തു കക്ഷിക്കാരുടെയും, കേരളത്തിൽ മാത്രം ഭരണാധികാരം അവകാശപ്പെടുന്ന കാത്തോലിക്കാബാബായുടെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നാൽ മതിയെന്നുള്ള ഓർത്തോഡോക്സുകക്ഷിക്കാരുടെയും, തിരുവല്ലായിലേ വലിയമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നാൽ മതിയെന്നുള്ള മാതേന്താമ്മാസഭക്കാരുടെയും വാദങ്ങൾക്കു ചരിത്രപരമായും, കാനോനികമായും ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചും എന്തു വിലയാണുള്ളതു്? ആകയാൽ കത്തോലിക്കസഭയുമായി പുനരൈക്യപ്പെടുന്നവരെ തിരികെ അകത്തോലിക്കസഭകളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാനും, കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ വില്ലപ്പെടുത്തുവാനും പരിശ്രമിക്കുന്നവർ വളരെക്കാലം വഴിച്ചുറി സഞ്ചരിച്ചെങ്കിലും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ശരിയായ വഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചവരെ വിഭ്രമിപ്പിച്ചു വീണ്ടും വട്ടം ചുറ്റിക്കയും, വഴിയറിയാതെ തപ്പിത്തടഞ്ഞു കയ്യാപ്പെടുന്നവർക്കു നേർവഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടന്മാരെയും ദുർബ്ബലികളെയും അന്തരീക്ഷയാണു ചെയ്യുന്നതു്.

4. യാക്കോബായസഭയിലെ ക്രിസാശകരം

ശരിയല്ലേ?

യാക്കോബായസഭയിലെ ക്രിസാശകളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു കത്തോലിക്കസഭ സമ്മതിക്കുന്നു; മാർ ഇവാന്റിയോസും പട്ടക്കാരും മറ്റും യാക്കോബായ സഭയിൽ നിന്നും കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ അവർക്കു വീണ്ടും പട്ടംകൊടുക്കുകയോ, ആളുകളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല; ആകയാൽ യാക്കോബായസഭയെ ഉപേക്ഷിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരേണ്ട ആവശ്യമെന്തെന്നു പല യാക്കോബായക്കാരും ചോദിക്കാറുണ്ട്.

ഒരു ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ക്രിസാശകൾ സർവ്വ (valid) അഥവാ ശരിയായതുകൊണ്ട് ആ സഭ ശരിയാണെന്നോ, നിത്യരക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തമാണെന്നോ ഉള്ള വിശ്വാസം യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. യാക്കോബായക്കാരുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥമായ ഇടയ കാണാൻ പറയുന്നതു കേട്ടാലും:— “ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വേദവിപരീതികളിൽ നിന്നു മാമുദീസാ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ വീണ്ടും മുങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ല എന്നു അലക്സന്ദ്രിയായിലെ ദിവന്നാസ്യോസ് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തേവോജോറോസ്, നെസ്തോറിയോസ്, ഇവരുടെ വേദവിപരീതത്തിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞുവന്നവർക്കു മാമുദീസാ നൽകുകയോ, തൈലാദീഷേകം നടത്തുകയോ ആവശ്യമില്ല. അവർ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ വേദവിപരീതത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ മറ്റൊരു മതി എന്നു നിഖ്യാ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴോസിൽ വച്ചു പിതാക്കന്മാർ അകിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്..... ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വേദവിപരീതത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുവരുന്ന ഏപ്പിസ്റ്റോളിക്കാക്കും (മെത്രാന്മാക്കും) കത്തോലിക്കാക്കും (പട്ടക്കാരും) സെമ്മാജിന്മാർക്കും വീണ്ടും പട്ടമോ മാമുദീസായോ നൽകേണ്ട, തങ്ങൾ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ വേദവിപരീതത്തെ ശപിടിച്ചു അന്തരപകാലം തികയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽതന്നെ നിയമിക്കപ്പെടുകയും, അതേ പദവിയിൽ ജോലിനടത്തുകയും ചെയ്യാം എന്നു

സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി പരിശുദ്ധനായ സേവീറെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.” (ഇദായകാനോൻ, കോനാട്ട് അബ്രഹാംകത്തനാരുടെ മലയാളപരിഭാഷ, പാമ്പാക്കുട, 1952, പാ. 20, 93). യാക്കോബായക്കാർ വേദവിപരീതികളായി പരിഗണിക്കുന്ന റെസ്റ്റോറിയർ, ഇരുസ്വഭാവവാദികൾ (കത്തോലിക്കർ) എന്നിവരുടെ മാമ്മോദീസാ, പട്ടം ആദിയായ കൂദാശകളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു ഈ കാനോനാകൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ വേദവിപരീതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സഭ ശരിയാണെന്നോ, നിത്യരക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തമാണെന്നോ യാക്കോബായസഭ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. തികളാഴ്ച രാത്രി പ്രാർത്ഥനയിലേ ഒന്നാംകൗമായിൽ യാക്കോബായവൈദികർ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു:—“ദൈവത്തെയാണു മറിയം പ്രസവിച്ചത്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു എൻറെ ബോധത്തിൽ സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ റെസ്റ്റോറിയസിനോടുകൂടി ഞാനും നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ”. റെസ്റ്റോറിയൻസഭയിലേ കൂദാശകളെല്ലാം ശരിയാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന യാക്കോബായസഭ റെസ്റ്റോറിയസ് നരകത്തിൽ തള്ളപ്പെട്ടു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നത്, കന്യകമറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു വിളിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവികം മാന്വജീകം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വ്യക്തിത്വങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള വേദവിപരീതങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചതു മൂലം 431-ൽ സമ്മേളിച്ച എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസ് റെസ്റ്റോറിയസിനെ ശപിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചതു കൊണ്ടാണ്. വി. സെലസ്റ്റീനോസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസിൽ ആലുക്കും വഹിച്ച അലക്സാണ്ട്രിയായിലേ വി. കൂറിലോസാണു റെസ്റ്റോറിയസിൻറെ മേൽ മാർപ്പാപ്പായുടെ ശാപവിധി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവസ്വഭാവമെന്ന ഏകസ്വഭാവമേയുള്ളൂ എന്ന വേദവിപരീതം പഠിപ്പിച്ചു എവത്തിക്കോസ്, അലക്സാന്ദ്രിയ പാത്രീയർക്കീസായ ദിയസ്റ്റോറോസ് എന്നിവരുടെ മേൽ 451-ൽ കൽക്കദോനിയായിൽ സമ്മേളിച്ച പൊതുസൂനഹദോസിൽ ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധിയായി ആലുക്കും വഹിച്ച ലിലിബേയമിലേ മെത്രാനായ പസ്സാസിന്റസ് ലെഓൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ ശാപ

വിധി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. സെലസ്തീനോസ് മാർപ്പാപ്പാ-
 തന്റെ പ്രതിനിധിവഴിയായി ശപിച്ച നെസ്തോറിയസ്
 ഏകസത്യസഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരും, ന
 രകശിക്ഷയ്ക്കു അർഹനമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന യാക്കോബാ-
 യക്കാർ ലെഖാൻ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ പ്രതിനിധിവഴി ശ-
 പിച്ച ഏക സ്വഭാവവാദികളും ഏകസത്യസഭയിൽ നിന്നു
 ബഹിഷ്കൃതരും നരകശിക്ഷയ്ക്കു അർഹനമാണെന്നു വി-
 ശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലേ? 431-ൽ എഫേസുസ് സൂനഹദോസിൽ
 പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട റോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ അതേ
 അധികാരമാണ് 20 കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൽക്കദോനി-
 യാ സൂനഹദോസിലും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. എഫേസു-
 സ് സൂനഹദോസ് ശരിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന യാക്കോ-
 ബായക്കാർ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസ് തെറ്റിപ്പോയെ-
 ന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു ന്യായമാണുള്ളത്? ഏകസ്വഭാവവാ-
 ദികളിൽ ചില വിഭാഗങ്ങളെ യാക്കോബ് ബർദാനാ കൂട്ടി-
 ച്ചേർത്തു രൂപവൽക്കരിച്ചതാണല്ലോ യാക്കോബായസഭ. ആക-
 യാൽ യാക്കോബായസഭയും നെസ്തോറിയൻസഭയെപ്പോലെ
 ഏകസത്യസഭയിൽനിന്നു നിയമാനുസരണം ബഹിഷ്കരി-
 ക്കപ്പെട്ടതും ശപിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു സഭയത്രേ. തന്നിമി-
 ത്തം നെസ്തോറിയൻ സഭയിലേപ്പോലെ യാക്കോബായസഭ
 യിലേ കൂദാശകളെല്ലാം ശരിയാണെങ്കിലും നെസ്തോറിയൻ
 സഭപോലെ യാക്കോബായസഭയും ശരിയായ സഭ—ക്രിസ്തു
 സ്ഥാപിച്ചതും നിത്യരക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തമായ ഏക സത്യസഭ
 —അല്ലതന്നെ.

നിയമാനുസരണമായ മുടക്കിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങൾ യാ-
 കോബായക്കാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. അന്ത്യോകാ യാക്കോ-
 ബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഓർത്തോ-
 ഡോക്സു കക്ഷിയിലേ മേല്പട്ടക്കാരടെ—കാതോലിക്കാബാ-
 വാ തിരുമേനിയുടെപോലും—പട്ടം മാഞ്ഞു് അവർ വെറും
 അൽമായക്കാരായിത്തീർന്നു എന്നാണല്ലോ പാത്രിയർക്കീസു ക-
 ക്ഷിവാദിച്ചു വരുന്നത്! ഓർത്തോഡോക്സു കക്ഷിയുടെ നേ-
 താവും മഹാപണ്ഡിതനുമായ വട്ടുശരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്സോ-
 സ് തിരുമേനി “മതോപദേശസാരങ്ങൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥ

ത്തിൽ മുടക്കിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതുകൂടി കേൾക്കുക:—“ദോഷികളായി കണ്ടെത്തപ്പെടുന്ന പട്ടന്മാർക്കിടയിൽനിന്നു മുടക്കേണ്ടതും മുടക്കിന്റെ ശേഷം അവർ യാതൊരു കൂദാശകളും കഴിച്ചുകൂടാത്തതും, ശങ്കരീന്ദ്രൻ കഴിക്കുന്നവരോടുകൂടി വിശ്വാസികൾ സംബന്ധിച്ചുകൂടാത്തതുകൊണ്ടും..... സത്യവിശ്വാസത്തിന്റേ ഏതൊരു കൂദാശകളോ, സഭയിൽ വിരലം ഉണ്ടാക്കുകയോ, സഭയുടെ നിയമങ്ങളെയും തങ്ങളുടെ മേലധികാരികളുടെ കല്പനകളെയും അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയോ, പൈശാചികമായി നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ സഭയിൽനിന്നു തിരിച്ചു ഭയപ്പെടുത്താൻ സഭയ്ക്കും സഭയുടെ ഭരണക്കാരും അധികാരമുണ്ട്. സഭയിൽനിന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരെ സത്യമുള്ള അനുതാപത്താൽ തിരികെ കൈക്കൊള്ളുന്നതുവരെ വിശ്വാസത്തിന്റേ അന്ത്യരണപോലെയെ വിചാരിപ്പാനുള്ളതും ആകുന്നു” (10, 34 എന്നീ സംഗതികൾ).

മുടക്കപ്പെടുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടം മാഞ്ഞു അവർ വെറും അർദ്ധശരീരമായിത്തീരുന്നതുപോലെയുള്ള പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു കർമ്മങ്ങളുടെ വാദം പുരാതനസഭയിൽ കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ലാത്ത ഒരു ലോപഭേദമാണ്. മാമ്മോദീസാ, മുറോൻ (സ്ഥിരീകരണം), പട്ടം എന്നീ മൂന്നുകൂദാശകൾ ഒരിക്കലും ആവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല. ഈ കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ വിശ്വാസം മുഴുവനായി പരിത്യജിച്ചു മഹമ്മദീയനോ പുറജാതിക്കാരനോ ആയാലും അനുതപിച്ചു തിരികെവന്നാൽ തക്കതായ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകി അവരെ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവാണു പുരാതനകാലം തുടങ്ങി സഭയിലുള്ളത്. ഇങ്ങനെ ഈ മൂന്നു കൂദാശകൾ ഒരിക്കൽ ശരിയായി സ്വീകരിച്ചാൽ ഏതെല്ലാം കുറ്റം ചെയ്താലും രണ്ടാമതു ഈ കൂദാശകൾ കൊടുക്കുന്നതല്ല.

പട്ടക്കാരന്റെ ജീവിതഭൂഷണത്താൽ കൂദാശകൾ അസാധുവായിത്തീരുകയില്ലെന്നു (invalid) എല്ലാ സഭക്കാരും വിശ്വസിക്കുന്നു. കൊലപാതകം ചെയ്ത പട്ടക്കാരൻ മാമ്മോദീസാ, വി. കുർബാന മുതലായ കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിച്ചാലും ആ കൂദാശകൾ വാസ്തുവദാനം (valid). ഇതുപോലെ മുടക്കപ്പെട്ട

പട്ടക്കാർൻ മാമ്മോദീസാ മുക്തിയാൽ മാമ്മോദീസാ സാധുവാകും; വി. കുർബാനചൊല്ലിയാൽ അപ്പവീഞ്ഞുകുട കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാകും. എന്നാൽ കഠിനപാപത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടക്കാർനും, മുടക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കാർനും കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവ സാധുവാകുമെങ്കിലും അയോഗ്യമായി കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ആ പട്ടക്കാർനും കൂദാശയിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പുണ്യവസ്തുഭംഗം (Sacrilege) എന്ന ഭയങ്കര പാപംകൂടി ഉണ്ടാകുന്നതിന് ഇടവരുന്നു. ഇതുപോലെ മുടക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കാർന്റെ കൂദാശകളിൽ മുടക്കപ്പെട്ടതു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പങ്കുകൊള്ളുന്നവർക്കും ആ കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കും ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കാതെ പാപം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് ഇടയാകുന്നു.

ഗവൺമെന്റിന്റെ ലൈസൻസ് ഇല്ലാതെ മോട്ടർകാർ ഓടിച്ചാൽ കാർ ഓടുമെങ്കിലും അതു ഓടിക്കുന്നവൻ ശിക്ഷാർഹനായിത്തീരമല്ലോ. ന്യായാനുസരണം വിവാഹം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭാര്യയിൽനിന്നും കുട്ടികൾ ജനിക്കുന്നതുപോലെ വ്യഭിചാരം വഴിയായി അന്യസ്ത്രീയിൽനിന്നും ഒരാൾക്കു കുട്ടികൾ ജനിക്കാം. കുട്ടികൾ രണ്ടും ഒരേ അപ്പന്റെ മക്കളാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരം നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാകയാൽ മഹാപാപമാണ്. ഇതുപോലെ മുടക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കാർൻ നടത്തുന്ന മാമ്മോദീസാ, കുർബാന മുതലായ കൂദാശകൾ സാധുവായിത്തീരമെങ്കിലും നിയമവിരുദ്ധമായി സഭയുടെ കല്പനയ്ക്കു എതിരായി. ആ കൂദാശകൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു ആ പട്ടക്കാർനും അവയിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു സഹകരിക്കുന്നവർക്കും ഭയങ്കര പാപം ഉണ്ടാകുന്നു. കോളറാ പിടിപെട്ട ഒരു രോഗി നല്കുന്ന പഞ്ചസാരയ്ക്കു മറ്റുള്ളവർ നല്കുന്ന പഞ്ചസാരപോലെ നല്ല മാധ്യമങ്ങളെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാൻ പിടിപെട്ടവനിൽനിന്നു ആരും പഞ്ചസാര വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കയില്ല. ഇതുപോലെ മല്ലുട്ടക്കാർന്റെ മുടക്കിൽ നിലകുന്ന ഒരു പട്ടക്കാർൻ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മാമ്മോദീസാ, കുർബാന മുതലായവ മറ്റു പട്ടക്കാർ നിവൃത്തിയാക്കുന്ന കൂദാശ

കുറവോലെയ വാസ്തുവമാണെങ്കിലും ആ പട്ടക്കാരുൻ മുടക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ ആ പട്ടക്കാരുനെപ്പോലെ മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ഒരു സഭയിലേ കൂദാശകളിൽനിന്നു ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ രണ്ടു വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചിരിക്കണം 1) കൂദാശകൾ സാധുവായി (valid) അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടണം. ഉദാഹരണം: മാമ്മോദീസാ മുക്കമ്പോർ സ്വാഭാവികജലം ഉപയോഗിച്ചു ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ തിരുസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ മുക്കണം; യഥാർത്ഥ പട്ടമുള്ള പുരോഹിതൻ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ കൂദാശചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കൂദാശ വചനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കണം 2) കൂദാശകൾ നിയമാനുസരണമായി (lawful) അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടണം, അതായതു കൂദാശകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും സഭയുടെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. ഉദാഹരണം: മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും മുടക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിലായിരിക്കരുത്. ഇങ്ങനെ കൂദാശകൾ അനുഗ്രഹപ്രദമാകണമെങ്കിൽ അവ സാധുവും നിയമാനുസരണവുമായിരിക്കണം (valid and lawful). യാക്കോബായ, നെസ്തോറിയൻ ആദിയായ സഭകളിൽ കൂദാശകൾ സാധുവാനെങ്കിലും നിയമാനുസരണമല്ല. നിയമാനുസരണമാകാത്തതു യാക്കോബായ നെസ്തോറിയൻ ആദിയായ സഭകൾ കത്തോലിക്കസഭയാൽ നിയമാനുസരണം മുടക്കപ്പെട്ടതും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടതുമായ സഭകളായതുകൊണ്ടാണ്. ആകയാൽ ഈ സഭകളിലേ കൂദാശകളിൽ നിന്നു ദൈവാനുഗ്രഹം കിട്ടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇവ മുടക്കപ്പെട്ട സഭകളാണെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും ഇവയിൽ നിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ പാപം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് ഇടവരുന്നു.

വട്ടശേരി തിരുമനിയെ മുടക്കിയ അബൂള്ളാ പാത്രീയക്കീസിന്റെ മുടക്കു നിയമാനുസരണമല്ലാത്തതിനാൽ ആ മുടക്കു വകവയ്ക്കേണ്ട ആചര്യമില്ലെന്നു വട്ടശേരിതിരുമനിയും ഓർത്തഡോക്സ് കക്ഷിക്കാരും ഇപ്പോഴും വാദിക്കുന്നതിൽ നിന്നു നിയമാനുസരണമായ മുടക്കു വകവയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള സത്യം അവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അബൂള്ളാ മുടക്കി

യതു നിയമാനുസരണമോ അല്ലയോ എന്നുള്ള കാര്യം യാക്കോബായസഭയ്ക്കു തീരുമാനിക്കുവാൻ ഇതുവരെ സാധിക്കാത്തതിനാൽ 44 കൊല്ലമായി കോടതിയെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. 1956 ഡിസംബർ 31-ാംനു കേരളാ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഉണ്ടായ സമുദായക്കേസുവിധിയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തീരുമേനി മാത്രമല്ല, കാരോലിക്കായ മലങ്കരയിൽ വാഴിച്ച അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസും നിയമാനുസരണം മുടക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വിധി ശരിയല്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഭാർത്തഡോക്ടർ ക്ഷി സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപ്പീൽകൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നു. സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധി എങ്ങനെ വന്നാലും, 451-ൽ കൽക്കദാനിയാ സ്കനഹദോസ് എകസ്വഭാവവാദികളെ മുടക്കി ഏക സത്യസഭയിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു എന്നുള്ള കാര്യം യാക്കോബായക്കാർക്ക് എതിർക്കാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അനിഷേധ്യമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. (ഫാദർ വട്ടശ്ശേരി, മലങ്കര യാക്കോബായക്കാർ ഏക സ്വഭാവവാദികളോ? പുറം 51-75 കാണുക). നിയമാനുസരണമായ മുടക്കിന്റെ ഭൂഷ്ഫലങ്ങൾ വകവെയ്ക്കുന്ന പാത്രീയർക്കീസുകർക്കിടക്കാരും, ഭാർത്തഡോക്ടർ ക്ഷിടാരും എല്ലാ പാത്രീയർക്കീസുമാരുടെയും തലവനെന്ന് ഉദായ കാനോനും അറബികാനോനുകളും വിളിച്ചു പറയുന്ന റോമ്മാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഈ മുടക്കിനെ മനഃപൂർവ്വം അനുസരിക്കാതെ വിശുദ്ധ കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കുന്നതും ദൈവേഷ്ടത്തിനും, സഭയുടെ കാനോനാകർഷം വിപരീതമായ പ്രവൃത്തികളാകയാൽ അനുഗ്രഹപ്രദവും നീത്യരക്ഷയ്ക്കു പര്യാപ്തവുമോ? ആകയാൽ യാക്കോബായ സഭയിലേ കൂദാശകൾ സാധുവാണെങ്കിലും റോമ്മാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നിന്നു ആ സഭ വേർപെട്ടിരിക്കുന്ന-മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന-കാലത്തോളം യാക്കോബായ സഭയിലേ കൂദാശകളിൽ നിന്നു ദൈവാനുഗ്രഹം കിട്ടുന്നതല്ല. ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കാത്തവിധം യാക്കോബായസഭയിൽ അയോഗ്യമായി കൂദാശകൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കുന്നതും പുണ്യവസ്തു ഭൂഷണം (Sacrilege) എന്ന ഭയങ്കരപാപമാണു്. കൊല

പാതകം, മന്ത്രവാദം മുതലായ പാപങ്ങൾ ചെയ്ത ഒരു പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്ന കുർബാന അദ്ദേഹത്തിനു അനുഗ്രഹപ്രദമാകാത്തതുപോലെ മുടക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കാരൻ ചൊല്ലുന്ന കുർബാനയും അനുഗ്രഹപ്രദമാകയില്ല. എന്നാൽ മുടക്കു നിമിത്തം പട്ടക്കാരനമാത്രമല്ല അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർക്കും, മുടക്കപ്പെട്ട ആ പട്ടക്കാരനിൽ നിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കും ഭയങ്കരപാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണു യാക്കോബായക്കാർ കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു കത്തോലിക്കർ പറയുന്നതു്.

5. പുറജാതിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തരുതോ?

ഹിന്ദുക്കൾ, മുഹമ്മദീയർ ആദിയായ പുറജാതിക്കാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളമുള്ളപ്പോൾ കത്തോലിക്കരെന്തിനാണു് യാക്കോബായക്കാർ, മാതേന്താമ്മാക്കാർ ആദിയായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർക്കുന്നതു എന്നു ഒരു യാക്കോബായക്കാർക്കും മറ്റും മനസ്സിലാകാത്ത വേറൊരു സംഗതി.

ഇന്നു ലോകത്തിലുള്ള 46½ കോടി കത്തോലിക്കർ ആകാശത്തിൽ നിന്നു പൊഴിഞ്ഞുവീണവരല്ല. സഭയുടെ ആദിമശതാബ്ദങ്ങളിൽ തുടങ്ങി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള അക്രൈസ്തവമതങ്ങളിൽ നിന്നു സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചവരുടെ സന്തതികളാണു ഇന്നത്തെ കത്തോലിക്കരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും. ഇക്കാലത്തും കത്തോലിക്കസഭയിലേ നിരവധി പ്രേഷിതന്മാർ അമേരിക്കയിലേ റെഡ് ഇൻഡ്യരുടെയും, ആഫ്രിക്കയിലേ നീഗ്രോകളുടെയും, ദക്ഷിണോത്തരദ്രുവങ്ങളിലേ എസ്കിമോ വർഗ്ഗക്കാരുടെയും, ചൈനയിലേയും ജപ്പാനിലേയും ബുദ്ധമതക്കാരുടെയും കൺഫ്യൂഷ്യനിസ്റ്റുകാരുടെയും മറ്റും ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു അവരെ കത്തോലിക്കരാക്കുകയും പുതിയ പുതിയ രൂപതകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽതന്നെ കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള അറുപതോളം രൂപതകളിൽ പുറജാതികളിൽ നിന്നുള്ള മാനസാന്തരങ്ങളാണു മിക്കവാറും ഉണ്ടാ

യിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെയെങ്ങും യാക്കോബായക്കാരോ മാതേന്താമ്മാക്കാരോ ഇല്ല. യാക്കോബായക്കാരും മറും പുറജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രദ്ധയോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടിയാണു കേരളീയ കത്തോലിക്കർ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. കേരളത്തിലേ വിവിധരൂപതകളിൽ നിന്നു പ്രത്യേകിച്ചു ചങ്ങനാശേരി, പാലാ എന്നീ രൂപതകളിൽ നിന്നു ധാരാളം പ്രേഷിതർ കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള എല്ലാ രൂപതകളിലും ഇന്നു ജോലി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലേ രണ്ടുമൂന്നു രൂപതകളിൽ പുറജാതിക്കാരിൽ നിന്നുള്ള മാനസാന്തരങ്ങളുമാണു പ്രതിവർഷം ജനസംഖ്യ ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നത്.

ഏക സത്യസഭയിൽ നിന്നു പാഷണ്ഡതയോ ശീശ്മയോ നിമിത്തം ഓരോരോ കാലത്തു വേർപിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ് അഭിയായ സഭകളിൽപെട്ടവരെയും സത്യസഭയിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ട ആചര്യമുണ്ടു്. "ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉള്ളവയല്ലാത്തവരെ ആടുകളും എനിക്കുണ്ടു്. അവയെയും ഞാൻ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകുന്നു....ഇങ്ങനെ ആട്ടിൻകൂട്ടം മുഴുവൻ ഒന്നും, ഒരിടയനും ആകും" (യോഹ. 10, 16) എന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എല്ലാവരും ഏക സത്യസഭയിൽ ഒരു തൊഴുത്തിലും വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായ രോമ്മാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന ഏക ഇടയന്റെ കീഴിലും വന്നുചേരണമെന്നുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ അഭിലാഷത്തെ നിറവേറുവാൻ വേണ്ടിയാണു പുറജാതിക്കാരെ മാത്രമല്ല ഏക സത്യസഭയിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യസഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനു കത്തോലിക്കർ യഥാശക്തി പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നത്.

ആരിയോസ്, നെസ്തോറിയസ് ആഭിയായവരെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചതു് അവർ അബലോപദേശങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ ദുഷ്കാര്യത്തോടെ അവരിൽ നിന്നതു നിമിത്തമാണു്. അവരുടെയും അവരുടെ പിൻഗാമികളുടെ

യും തിരിച്ചുവരവിനായി സഭ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിൽ അനുസ്തരിച്ച മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിക്കുന്ന ഇഗ്നാത്തിയോസ്, ക്ലീമീസ്, അത്താനാസ്യോസ്, ക്രില്ലോസ്, ബസ്സേലിയോസ്, ഈവാനിയോസ് ആദിയായവരും, സിപ്രിയൻ, ജരോം, ആഗസ്തീനോസ് ആദിയായവരുമായ ജഗൽപ്രസിദ്ധപരിശുദ്ധപിതാക്കന്മാർ ഗ്നോസ്റ്റിക്ക, ഓട്ടോത്തേ, ആരിയൻ, മെലേസിയൻ, ഡൊനാറ്റിസ്റ്റ്, പെലാജിയൻ, നെസ്തോറിയൻ ആദിയായ പാഷണ്ഡതകളെയും ശീശ്മകളെയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, ഏക സത്യസഭയുടെ ഐക്യത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവരുവാൻ ആജീവനാന്തം തീവ്രമായി യതിച്ചവരാണ്. വി. കുർബാനയിൽ യാക്കോബായക്കാർ ചെയ്യുന്ന ചില പ്രാർത്ഥനകൾ കേട്ടാലും: — “കത്താവേ, ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദവിപരീതങ്ങളെ നീ മായിച്ചുകളയണമേ..... കത്താവേ! ഞങ്ങൾക്കെതിരായി ഭോഷമായി സംസാരിക്കുന്ന വേദവിപരീതുകളുടെ വാക്കളെ നീ അടയ്ക്കുകയും അവയെ മൗനമാക്കുകയും ചെയ്യണമേ” (ഓത്തോഡോക്സു സുറിയാനിസഭയുടെ കുർബാനതക്ലാ, കോട്ടയം, 1940, പുറം 40, 128-129). മൂന്നുനോമ്പിൽ ഏഴരയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ യാക്കോബായക്കാർ പാടുന്നു:—

“നാഥാ! നിൻസഭയിൽഭിന്നത — യുണ്ടാവല്ലേ,
 നിൻയോജിപ്പെന്നും സഭയിൽപാലിച്ചിടണമേ.
 വഞ്ചിപ്പവരിൽ—നിന്നെല്ലാ—മൊഴിവാക്കണമേ,
 അവരുടെദിവസങ്ങളുമവസാ—നിക്കണമേ”.

ഇങ്ങനെ സഭയിൽ വേദവിപരീതങ്ങളും, ഭിന്നതകളും (ശീശ്മകളും) ഉണ്ടാകരുതെന്നും, ഉണ്ടായവയെല്ലാം നശിക്കണമെന്നും ഇപ്പോഴും വി. കുർബാനയിലും മറ്റും പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്ന യാക്കോബായക്കാരാണു ശീശ്മയും പാഷണ്ഡതകളും നീമിത്തം ഏക സത്യസഭയിൽനിന്നു വേർപെട്ടവരെ സത്യസഭയിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടെന്നും, പുറജാതിക്കാരെമാത്രം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയെന്നും ഉപദേശിച്ചുവരുന്നതു്. “ഏട്ടിലപ്പടി, പയറിലിപ്പടി” എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള രീതിയല്ലേ ഇതു്? യാക്കോബായസഭ ബഹുമാ

നിച്ചുവരുന്ന വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ പുർവ്വിക വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു എത്രമാത്രം ഈ സഭ ഇക്കാലത്തു വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കരുതോ?

കേരളീയ യാക്കോബായ സഭയിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയവരാണല്ലോ നമ്മുടെ നാട്ടിലേ മാതേന്താമ്മാ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു, ബ്രദർ ആദിയായ സഭക്കാർ. മാതേന്താമ്മാക്കാർ കുമ്പസാരമെന്ന കൂദാശയെ നിഷേധിക്കുന്നു. വി. കുർബാന അവർക്കു ബലിയല്ല. ബ്രദർകാർ പൌരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല, കുട്ടികളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയില്ല. രക്ഷാസൈന്യക്കാർ ഒരു കൂദാശപോലും സ്വീകരിക്കുന്നവരല്ല. ഇവരെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുവരുന്നു. ഇവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, പുറജാതിക്കാരെ മാത്രം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയെന്നും പറയുന്ന യാക്കോബായക്കാർ “എന്റെ സഭോദരന്റെ കാവൽക്കാരൻ ഞാനോ?” (ഉല്പത്തി. 4, 9) എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തോടു ചോദിച്ച ഭ്രാന്തപ്പാഠകനായ കാര്യന്റെ ധിക്കാരപുർവ്വകമായ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്?

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലേ ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിച്ചു ഏക സത്യസഭയിൽ എല്ലാവരും വന്നുചേർന്നാൽ പുറജാതികളുടെ മാനസാന്തരം എത്ര ക്ഷിപ്രസാധ്യമാകുമായിരുന്നു! ക്രിസ്തുമതത്തിൽതന്നെ വിഭിന്നങ്ങളായ പല ഉപദേശങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ഒരു പുറജാതിക്കാരൻ ഏതു സഭയിൽ ചേരും? സഭ ഒന്നായാൽ പുറജാതികളുടെ മാനസാന്തര വിഷയത്തിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബന്ധം നീങ്ങുന്നതാണ്. ഇതാകുന്നു ഭിന്നിച്ചുനില്ക്കുന്ന അകത്തോലിക്കരെ കത്തോലിക്കസഭയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിന്റെ വേദാന്തകാരണം.

“സഭയെ കേൾക്കാത്തവൻ ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയും പുറജാതിക്കാരനെപ്പോലെയും നിനക്കായിരിക്കട്ടെ” (മത്താ. 18, 17) എന്നു ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ശീശ്മയോ പാഷണ്ഡതയോ നിമിത്തം സഭയ്ക്കു വെളിയിൽ പോയവർ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ഏക സത്യസഭയെ കേൾക്കാത്തവരാണ്. എന്തെല്ലാം പുണ്യങ്ങളും യോഗ്യതകളുമുണ്ടായിരുന്നാ

ലും ആത്മരക്ഷ നഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ പല പാപങ്ങൾ വേണമെന്നില്ല, ഒരു കഠിനപാപത്തിൽ ഇരുന്നാൽ മതി. നെസ്തോറിയസ് നരകത്തിലാണെന്നു യാക്കോബായക്കാർ പറയുന്നതു സഭയെ കേൾക്കാതെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായതിനാലാണ്. ആകയാൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു എന്തെല്ലാം മഹാത്മ്യങ്ങളും യോഗ്യതകളുമുണ്ടായിരുന്നാലും അവൻ ഏകസത്യസഭയ്ക്കു വെളിയിലാണെങ്കിൽ അവിന്റെ ആത്മരക്ഷ പുറജാതിക്കാരടെയും മഹാപാപികളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചുങ്കക്കാരടെയുംപോലെ അപകടത്തിലാണെന്നത്രേ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ക്രിസ്തുവചനത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. ഇക്കാരണത്താലാണ് കത്തോലിക്കസഭ പുറജാതിക്കാരെ സഭയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അകത്തോലിക്കരെയും കത്തോലിക്കസഭയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഒരപകടമുണ്ടായാൽ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവരെയും, നമുക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളവരെയും രക്ഷിക്കുവാനാണല്ലോ നാം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിലേ യാക്കോബായക്കാരുടെ മാതേന്താമ്മാക്കാരും മറ്റും മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരോടു ഏറ്റവും അടുത്തവരും, സ്നേഹത്തിലും കടും ബാബുസ്യത്തിലുമുള്ളവരുമാണ്. തന്നിമിത്തം പുറജാതിക്കാരടെ രക്ഷയെക്കാൾ ഇവരുടെ രക്ഷയിൽ കത്തോലിക്കർ സ്വാഭാവികമായി കൂടുതൽ ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നു. ഇതിൽ അവരെ കുറ്റം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അകത്തോലിക്കർ പറയുന്നതുപോലെ പുറജാതിക്കാരെയെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ട് അകത്തോലിക്കരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ അനേകം അകത്തോലിക്കരുടെ ആത്മരക്ഷ അപകടത്തിലാകും. പുറജാതികളെല്ലാം എന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു? അതുവരെയുള്ള അകത്തോലിക്കരുടെ സ്ഥിതി എന്തു്? നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പണ്ഡിതഗ്രന്ഥകാരനായ വി. ജറോം എന്ന സഭാപിതാവു കത്തോലിക്കസഭയ്ക്കു വെളിയിൽ നീല്ക്കുന്നവരെ നോഹിന്റെ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ ജലപ്രളയത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരോടാണ് ഉപമിക്കുന്നത്. കപ്പൽഅപകടത്തിൽപ്പെട്ട മുങ്ങിമരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നവരെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു

ബോട്ടു വന്നാൽ ആരെ ആദ്യം രക്ഷിക്കും? മുക്തമാത്രം മുങ്ങി യവരെയും ബോട്ടിനു വളരെ അടുത്തുള്ളവരെയും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു വലിയ ആഴത്തിൽ താങ്ങുപോയവരെയും, ദൂരെയുള്ളവരെയും രക്ഷിപ്പാൻ ആ ബോട്ടുപോയാൽ കടിച്ചതുമില്ല, പിടിച്ചതുമില്ല എന്ന സ്ഥിതിചരുകയില്ലേ? ഏതു മീൻപിടിത്തക്കാരനാണ് സമീപത്തു നിഷ്പ്രയാസം ലഭിക്കാവുന്ന ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു വളരെ ദൂരെ ഭയങ്കര കയത്തിൽ കിടക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളെമാത്രം പിടിക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്നത്? യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു എന്നീ സഭക്കാരെ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താം. കാരണം ഈ സഭകൾ തമ്മിൽ വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ കാതലായ വ്യത്യാസമില്ല. എന്നാൽ പല പാഷണ്ഡപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നെസ്തോറിയൻ, മാതേന്താമ്മാക്കാർ, ബ്രദർകാർ, പെന്തിക്കോസ്തുകാർ ആദിയായവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒന്നുകൂടി വിഷമമുണ്ട്. അതിലും വിഷമമാണു ക്രിസ്തു പിനെ ലോകരക്ഷകനും ദൈവപുത്രനുമായി വിശ്വസിക്കാത്ത പുറജാതിക്കാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ. അകത്തോലിക്കർ അകത്തോലിക്കസഭകളിൽ മരിച്ചു ആത്മരക്ഷ അപകടത്തിലാക്കുന്നതിനുമുമ്പു അവരെ സഭാകപ്പലിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുറജാതികളെയെല്ലാം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടാവട്ടെ ഇവരെ രക്ഷിപ്പാൻ എന്നുവെച്ചാൽ കാതും വലിയ കഴപ്പത്തിലാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കത്തോലിക്കസഭയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാവരുടെയും ആത്മരക്ഷ ഒരുപോലെ വിലയുള്ളതാണ്. ആകയാൽ അകത്തോലിക്കരുടെയും പുറജാതികളുടെയും ആത്മരക്ഷയിൽ അവർ അതീവശ്രദ്ധാന്തി കാണിച്ചുവരുന്നു. അകത്തോലിക്കരുടെ സഭാപ്രവേശത്തിനു നാനാസ്ഥലങ്ങളിലും അസംഖ്യം പ്രേഷിതർ ശ്രമിക്കുന്നെങ്കിൽ പുറജാതികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനും ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അനേകം മിഷ്യനറീമാർ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാതൃത്തിൽ കത്തോലിക്കസഭയെ പഴിച്ചുകൊണ്ടു പുറജാതിക്കാർ മാത്രം മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ പോരേ എന്നു ലോഭിക്കുന്നവർ മനുഷ്യാത്മാവിന്റെയും നിത്യരക്ഷയുടേയും വില ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

6. പണം മേന്മിച്ചല്ലേ "റോമ്മാസഭ"യിൽ ചേരുന്നതു്?

പണമോ, ലൌകികമായ ഏതെങ്കിലും കാർയ്യാലോചനയോ ഉദ്ദേശിച്ചാണു കത്തോലിക്കസഭയിൽ ആളുകൾ ചേരുന്നതെന്നു അകത്തോലിക്കർ സർവ്വസാധാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ യാക്കോബായസഭയിൽനിന്നു മാതേന്താമ്മാസഭയിലേക്കും, അവിടെനിന്നു ബ്രൂദർ, പെന്തീക്കോസ്ത് ആദിയായ വിവിധസഭകളിലേക്കും ആളുകൾ പോയാൽ അവർ വിശ്വാസത്തെപ്രതി സഭവിട്ടെന്നല്ലാതെ അവരെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ആരും പറയാറില്ല. കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേരുന്നവർക്കു മാത്രമാണു കിടക്കപ്പൊരതിയില്ലാത്തതു്.

ഒരാൾ കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതു പണം ആഗ്രഹിച്ചാണോ അല്ലയോ എന്നു ഹൃദയവിചാരങ്ങളെ ഭ്രാന്തനാക്കുന്ന ചെറിയ ചെറിയ ദൈവത്തിനല്ലാതെ മാറ്റാക്കു് ഖണ്ഡിതമായി ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ദുരഭ്യസ്യത്തോടുകൂടി കത്തോലിക്കസഭയിൽ വല്ലവരും ചേർന്നാൽതന്നെയും കത്തോലിക്കസഭയെ ഒട്ടും പഴിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അകത്തോലിക്കസഭകളിൽ തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന ആത്മരക്ഷയെ വിട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെയുള്ള ധനമോഹം സഭാംഗങ്ങളിൽ വളരുന്നതു് ഇടയാക്കിയ അകത്തോലിക്കസഭകൾതന്നെയാണു് അതിനു് ഉത്തരവാദികൾ. എത്ര പണം കൊടുത്താലും കത്തോലിക്കസഭയിലുള്ളവർ അകത്തോലിക്കസഭകളിലേക്കു പോകാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടു്? കത്തോലിക്കരുടെ പണത്തിനു കൂടുതൽ ആകർഷണശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമോ? ലൌകികമായ നന്മയെ ലാക്കാക്കി വല്ലവരും കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നാൽതന്നെയും കാലക്രമത്തിൽ കത്തോലിക്കസഭയുടെ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ കേട്ടു സത്യാവസ്ഥ ഗ്രഹിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ അവർക്കു സഭയിൽ പൂണ്ണ വിശ്വാസമുണ്ടായി ദുരഭ്യസ്യം മാറുന്നതിനും, ആദ്ധ്യാത്മികമായ നന്മകൾ ധാരാളം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഇടയാകയില്ലെന്നു് ആരറിഞ്ഞു? തിന്മയിൽ നിന്നു നന്മ

ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തനാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ ചെറുകി
കുങ്ങളിൽ കൂടിച്ചായിരിക്കാം ദൈവം ചിലരെ സത്യത്തിലേ
ക്കും ആദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങളിലേക്കും വഴിനടത്തുന്നത്. അ
പ്പം വലിപ്പിച്ചു ഉറപ്പിച്ചെടുത്തീയ ജനക്കൂട്ടത്തെ നമ്മുടെ
കർത്താവു ജീവനെ നൽകിയ വി. കുർബാനയെ സംബന്ധി
ച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു സംഭവം നാം സുവിശേഷ
ത്തിൽ പഠിക്കാം (യോഹ. 6, 25-72).

തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ അതിരൂപതയിലും തിരുവല്ലാ രൂപ
തയുടെ പരിധിയിലും ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു ലക്ഷത്തോളം വര
ുന്ന ജനങ്ങൾ പലപ്പോൾ ചെറുകിടയായ മറ്റൊരുകിലുമോ ച
ദിച്ചു ചേർന്നു കഴിയെ വെച്ചിട്ടും ആത്മരക്ഷയെ അവഗ
ണിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണെന്നു പറയുന്നതു സാഹസമല്ലേ?
മാർ ഈവർഷത്തോടു ആഴിച്ചായി കാലം ചെല്ലു നാലു മേ
ല്പട്ടക്കാരും, ഇപ്പോൾ തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ അതിരൂപതയെയും
തിരുവല്ലാ രൂപതയെയും ഭരിക്കുന്ന തിരുമനീമാർ, ഇരു
ന്റോളം പട്ടക്കാർ, യാക്കോബായ, മാത്തോമ്മാ മുതലായ
സഭകളിൽ നില്ക്കുന്നവരെപ്പോലെതന്നെ ആഭിജാത്യത്തിലും
വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മനഃപരിഷ്കാരത്തിലും ബുദ്ധി വൈ
ഭവത്തിലും ധനപ്രൗഢിയിലും തുല്യസ്ഥാനമുള്ള അനേകം
അൽമായ പ്രമുഖന്മാർ എന്നിവരും ഉൾപ്പെട്ട ഗണ്യമായ ഒരു
ജനസഞ്ചയം പണത്തിന്റെ പുറകെ പോയവരാണെന്നുള്ള
അകത്തോലിക്കരുടെ വിസി "നിന്റെ അയൽക്കാരനെതിരാ
യി കള്ളസ്സാക്ഷി പറയരുത്" (പുറപ്പാട്ട് 20, 16) എന്നു
ള്ള ദൈവകല്പനയ്ക്കു വിരുദ്ധമല്ലേ എന്നു സാവകാശം ചിന്തി
ച്ചുനോക്കേണ്ടതത്രേ.

കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നവരത്രയും അകത്തോലി
ക്കസഭകളിൽ നില്ക്കുന്നവരുടെ "അസ്ഥികളിൽനിന്നുള്ള അ
സ്ഥിയും മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും" (ഉല്പത്തി 2, 23)
—സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളുടേതെന്ന—സ്വന്തം മാതാപിതാക്ക
ന്മാരോ സഹോദരിസഹോദരങ്ങളോ തന്നെ—ആകയാൽ നിർ
ഭയമായ ഈ വിധി തങ്ങളുടേതെന്നെ എതിരാണെന്നു—ഇ
രിക്കുന്ന കമ്പു വെട്ടുന്നതുപോലെ മൗഢ്യമാണെന്നു—അക
ത്തോലിക്കർ ധരിച്ചിരുന്നാൽ കൊള്ളാം. കേരളത്തിൽ മാ

തൃമല്ല, ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്ക്, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ആദിയായ സഭകളിൽനിന്നു കത്തോലിക്കസഭയിലേക്കു ജോൺ സൂലാക്കാ, മൈക്കേൾ ജെർവേ, അബൂൽമുശീറാ, സിറീൽ കോൺതരീസ് ആദിയായ പാത്രിയർക്കീസുമാർ, കർദ്ദിനാൾ നൂമാൻ, കർദ്ദിനാൾ മാനിങ്ങു, ജി. കെ. ചെസ്റ്റർട്ടൻ, പപ്പീനി, മോൺസിഞ്ഞാർ നോക്സ്, എർനോറഡ് ലൺ, മൺട്ടിൻ ഡെയിൽ ആദിയായ സാഹിത്യകാരന്മാർ, ചിന്തകന്മാർ, പണ്ഡിതന്മാർ, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ മുതലായവർ ഇതിനകം കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അഖിലലോകപ്രസിദ്ധരായ ഈ മഹാത്മാക്കളെല്ലാം പണം മോഹിച്ചും, ലൌകിക കാർഷ്യങ്ങളേറു ഉദ്ദേശിച്ചുമായിരിക്കുമോ കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചതു്? ഇവരെല്ലാം മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്തവരും. സ്വന്തം ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് അശേഷം ചിന്തയില്ലാതെ അതിനെ വിറു പണം ചാങ്ങുന്നവരും, പഞ്ചകന്മാരും. പെരുങ്കള്ളന്മാരരോ? മനോബോധ്യംനിമിത്തം കത്തോലിക്കസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ടാകാമെങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അങ്ങനെയുള്ളവർ ആരുമില്ലെന്നും, ഏല്പാവരും കഴുതകൾ പല്ലിന്റെ പുറകെ എന്നതുപോലെ പണത്തിന്റെ പിന്നാലെ പായുന്ന മൃഗതുപുരാണെന്നുള്ള അനുമാനം ന്യായയുക്തമോ?

എത്ര പണം കൊടുത്താലും മനുഷ്യരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. പത്തുരൂപാ കിട്ടുമ്പോൾ നൂറുകിട്ടാമെന്നും, നൂറുകിട്ടുമ്പോൾ ആയിരം കിട്ടണമെന്നുമാണു മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം. അമേരിക്കയിലേ ചില കോടീശ്വരന്മാരെപ്പോലെ തിരുവനന്തപുരത്തെയും തിരുവല്ലായിലെയും വന്ദ്യതിരുമേനിമാക്കു കോടിക്കണക്കിനു പണമുണ്ടായിരുന്നാലും ഒരുലക്ഷത്തോളം വരുന്ന ആളുകളുടെ സാമ്പത്തികമായ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചു കത്തോലിക്കസഭയിൽ ദീർഘനാൾ അവരെ നിലനിർത്തുവാൻ ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു ചിന്താശക്തിയുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. പുനരെങ്കുപ്പെട്ടവർക്കു ധാരാളം പണം കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പണം വാങ്ങിയശേഷം മരണാസന്നരായ ചിലരെങ്കിലും യാക്കോ

ബായ സഭയിലേക്കും മറ്റും തിരികെപോയി ആ സഭകളിൽ നിന്നു കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചു ഭാഗ്യകരമായി മരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം കാണിക്കുമായിരുന്നു. “ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയായും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ നശിപ്പിച്ചാൽ അവൻ എന്തു പ്രയോജനമുണ്ടാകും?” (മത്താ. 16, 26) എന്നുള്ള കർത്താവിന്റെ വാക്യം മരണാസന്നരായ ചിലരെങ്കിലും അറസ് മരിക്കാതിരിക്കുമോ? ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കസഭയിൽ ചേർന്നു എത്രപേർ നന്നായി മരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അകത്തോലിക്കസഭകളിലേക്കു തിരികെ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം അകത്തോലിക്ക സഭോദരങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും കൈവിരലിൽ എണ്ണാൻപോലും അങ്ങനെയുള്ളവരെ ആരും കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ മനോബോധ്യമനുസരിച്ചല്ല, പണം മോഹിച്ചാണു കത്തോലിക്കസഭയിൽ എല്ലാവരും ചേരുന്നതെന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തിനു വല്ല വിലയുമുണ്ടോ?

ഇങ്ങനെ കത്തോലിക്കസഭയെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിൽനിന്നു സത്യാന്വേഷികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതിനായി അകത്തോലിക്ക സഭോദരങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന വാദങ്ങളെല്ലാം ചരിത്ര വസ്തുതകൾക്കും സഭയുടെ പുരാതന വിശ്വാസത്തിനും അവർതന്നെ സ്വീകരിക്കുന്ന സഭാനിയമങ്ങൾക്കും സത്യത്തിനും നീതിക്കും വിരുദ്ധമാകയാൽ സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഔദയപരമാർത്ഥികൾ ഒന്നുകൊണ്ടും ക്ലേശമുണ്ടാകാതെ.

Imprimatur

Marygiri, Tiruvalla. } + Zacharias Mar Athanasios,
18-1-'57. } Bishop of Tiruvalla.

St. Joseph's Printing House, Tiruvalla—1957.

MALANKARA
LIBRARY